

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 1

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska

januar-februar 2005

NAŠE SANJE: **VRNITI SE V NORMALNOST**
SMG, GIBANJE ZA MLADE
VZGOJA ZA **PRAZNOVANJE**

2 AKTUALNO

Naše sanje: vrniti se
v normalnost
ANS

9 DON BOSKO VZGOJITELJ

Preprečiti slabo,
preden se pojavi
prof. Tone Ciglar

10 POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Ustanovitelj Cerkve
dr. Pascual Chávez V.

13 MOLIVCI

Evharistija, zakrament solidarnosti
in ljubezni do bližnjega
Ivan Turk

14 SMG

SMG, gibanje za mlade
mag. Marko Košnik

16 DRU•INE

Vzgoja za praznovanje
Marija Stavanja in Klemen Balazič

18 IN ZAKAJ NE?

Amuleti: moč ali naivnost?
dr. Peter Štumpf

19 RAKOVNIK

Kot da bi sanjali
mag. Janez Potočnik

20 MISIJONI

Oaza veselja in upanja
pod vulkani
Danilo Lisjak

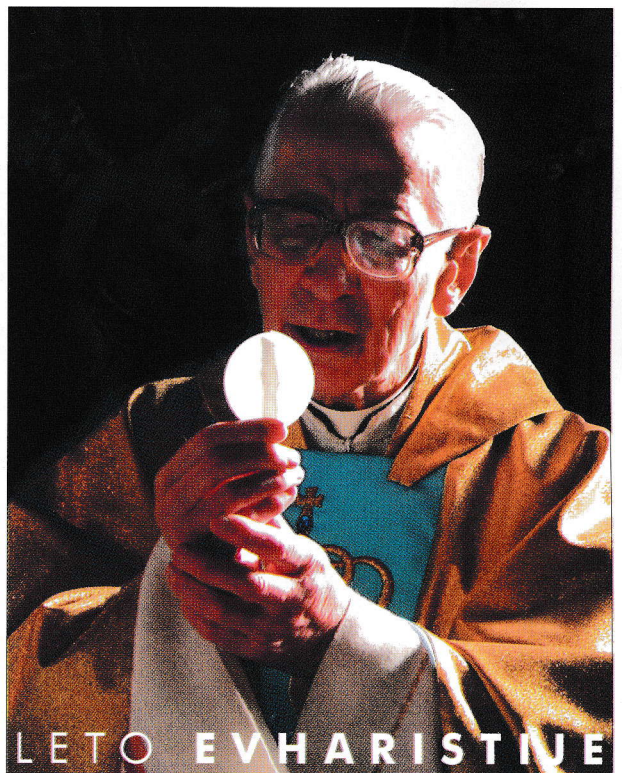
27 NAŠI VZORI

Usodni padec
Umberto M. Pasquale, Marjan Lamovšek

Cerkev živi iz evharistije. Ta resnica ne izraža le vsakdanje izkušnje vere, ampak je v njej *zgoščeno bistvo skrivnosti Cerkve*. Na mnogotere načine Cerkev z veseljem doživlja, kako se nenehno uresničuje obljuba: "Jaz sem z vami vse dni do konca sveta" (Mt 28,20). V sveti evharistiji se, po spremenjenju kruha in vina v Gospodovo telo in kri, z edinstveno močjo veseli te navzočnosti. Odkar je Cerkev, ljudstvo nove zaveze, na binkošti začela svoje romanje proti nebeški domovini, Božji zakrament nenehno zaznamuje njene dni in jih napolnjuje z neomajnim upanjem.

Po pravici je 2. vatikanski koncil razglasil, da je evharistična žrtev "vir in višek vsakega krščanskega življenja" (C 11). "Presveta evharistija namreč obsega ves duhovni zaklad Cerkve, Kristusa samega, naše velikonočno jagnje in živi kruh, ki s svojim mesom, po Svetem Duhu oživiljenim in oživljajočim, daje ljudem življenje" (D 5). Zato je Cerkev nenehno zazrta k svojemu Gospodu, navzočem v oltarnem zakramentu, v katerem odkriva polno uresničenje njegove brezmejne ljubezni.

Janez Pavel II., Okrožnica Cerkev iz Evharistije,
CD 101, Družina, Ljubljana 2003

DON BOSKO

Salezijanski vestnik
Dvomesičnik
Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 1 | skupna številka 533

Leto 2005 | letnik 78

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,

s. Marija Žibert, Janez Krnc,

mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o., Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je l. 1877
ustanovil sv. Janez Bosko, v
slovenskem jeziku je začel izhajati l.
1904. Danes izhaja v 55 narodnih
izdajah, v 24 jezikih in v 151 državah.

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko nakažete na
račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite
o namenu nakazila.

Salezijanci

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

TRR 24200 – 9004141717 sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028

e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.net

MEJNIKI ...

mag. MARJAN LAMOVSŠEK, urednik

Spoštovani bralci

Salezijanskega vestnika, pravkar smo z vstopom v novo leto prestopili še en mejnik časa, okrog katerega se navadno napleta toliko ceremonij, blišča in poka. Po drugi strani pa smo prav v teh božično-novoletnih dneh zaslutili nov mejnik, ko so svet preplavile vesti o razdejanju iz daljne Azije. Morda nas je ob tem obšla, ali se v nas celo globlje ugnezdila psalmistova misel – kaj je vendar človek: kot cvetlica je, ki je zjutraj sveža in zelena, zvečer pa jo pokosijo in posušijo. Človek načrtuje, ustvarja, gradi, potem pa je v enem samem trenutku vsega konec. Val, ki požrešno popije v morje vse, kar mu je na poti. Od vsega ostane nič. Grozljiva misel, če to vrzel nič ne napolnjuje sporočilo božiča: da je Bog rojen na svet zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja, da bi v sebi nosili klico večnega življenja.

V preteklem letu smo obhajali 100-letnico začetka izhajanja Salezijanskega vestnika v slovenskem jeziku. Verjamem, da je vsem, ki smo se udeležili osrednje proslave ob tem dogodku, le-ta še vedno v svežem spominu, tudi zaradi posebnega gosta. Gospod Chávez nas je tedaj s svojo izžarevajočo osebnostjo spodbudil k temu, k čemur nas vabi v letošnjem vezilu za salezijansko družino: *Pomladimo obraz Cerkve, ki je mati naše vere.*

Tudi naše skupno glasilo vstopa v novo obdobje z novim obrazom. Kot vsaka številka Vestnika, želi biti tudi ta novo sveže poglavje v odkrivanju don Boska, njegove plemenite misli in namena. Želi predstaviti, kaj vse se dobrega obeta in stori v prid mladih bodisi v naši deželi bodisi drugod po svetu. Nova zunanja podoba Vestnika želi na bolj zgovoren in jasen način predstaviti njegovo vsebino, njegovo misel. Naše prizadevanje ni bilo zaman, če vam bo vseh in jo boste blagohotno sprejeli. Rad pa bi tudi na tem mestu poudaril, da je Salezijanski vestnik dar vsem, ki se zanimajo za don Boska, njegovo delo in ustanove in da smo zelo hvaležni za vsak dar, ki nam pomaga pri poštnih in tiskarskih stroških.

Želim vam prijetno branje in naj vsem nam don Bosko ob svojem skorajšnjem prazniku izprosi blagoslova iz nebes, da bi se tudi po nas in naših delih Cerkev vedno znova pomlajevala.

NAŠE SANJE: VRNITI SE V NORMALNOST

Katastrofa na štefanovo je pritegnila pozornost celega sveta. Široko geografsko področje, ki ga je prizadel cunami, se razprostira na območju, obrnjenem proti Indijskemu oceanu, od Maldivov, po vzhodni obali Indije do Bengalskega zaliva in se nato nadaljuje proti Tajski in Indoneziji. Nesreča je prizadela milijone oseb, številka umrlih iz dneva v dan narašča proti dvesto tisoč, gospodarska škoda je tako velika, da jo bo težko oceniti. Velika pa je tudi solidarnost z ljudmi na prizadetih območjih. Gospodarstvo že prej ni bilo cvetoče, sedaj pa se govori o desetletjih njegove ponovne oživitve. Vse humanitarne organizacije si prizadevajo vzpostaviti projekte za pomoč na daljše obdobje. Med te se uvrščajo tudi don Boskovi salezijanci prek misijskih prokur in svojih nevladnih organizacij po vsem svetu.

delcev. Hkrati s tem si prizadevajo, da bi v prihodnjih letih lahko skrbeli za sirote brez staršev in zapuščene otroke.

“SALEZIJANSKA GEOGRAFIJA” OZEMELJ, KI JIH JE PRIZADEL CUNAMI

Na področju, ki ga je prizadel cunami, so salezijanske skupnosti v Indiji, Šrilanki, Indoneziji in Tajski. V Indiji sta dve inšpektoriji, ki ju je dosegel cunami: Chennai in Tirchy. V prvi deluje 390 salezijancev v 39-ih skupnostih, ki imajo med drugim naslednje ustanove: šole, poklicne šole, župnije, misijske postaje, oratorije, hiše za sprejem otrok z ulice ... Dve skupnosti sta na otokih Adamans in Nicobar, ki sta bila v cunamiju zelo prizadeta. Inšpektorija Tirchy pa ima 22 skupnosti, v kate-

rih deluje približno 200 salezijancev. Področje, na katerem se razprostira salezijanska inšpektorija Tirchy, je bilo zelo prizadeto; salezijanci so organizirali reševalno skupino, ki pomaga prizadetemu prebivalstvu.

ŠRILANKA

Naslednje salezijansko območje, ki je zaradi cunamija težje prizadeto, je novoustanovljena vizitatorija Šrilanka, ki jo sestavlja 11 salezijanskih ustanov, v katerih deluje 56 salezijancev. Med temi ustanovami imajo poseben pomen zlasti tiste, ki pomagajo in sprejemajo otroke – nekdanje vojake in otroke, ki so bili spolno zlorabljeni. Obveznosti, ki so si jih po uničevalskem cunamiju naložili, so: materialna obnova, sprejemanje sirot in pomoč beguncem.

Salezijanci, ki delujejo v bližini ogroženih področij, sami v katastrofi niso bili neposredno prizadeti, se pa zato na vse moči trudijo, da bi bili v prvi vrsti tistih, ki si prizadevajo za pomoč prizadetim. Njihovo prizadevanje je v tem trenutku usmerjeno k stvarem, ki se kažejo kot najbolj nujne. Sprejemajo ljudi, ki so ostali brez strehe nad glavo, zlasti najbolj občutljive med njimi, otroke in odrasčajoče. Vendar se njihove pobude pomoči ne ustavijo zgolj pri tem, ampak merijo na daljši rok: izgradnja hiš, šol, zdravstvenih struktur, oskrba s potrebščinami za delo ribičev in polje-

INDONEZIJA

Področje, kjer so našli največ žrtev cunamija, je Indonezija. Tu so salezijanci daleč od razdejanih območij, vendar se razdajajo z zbiranjem najnujnejših materialnih potrebščin in s pomočjo prebivalstvu. V Indoneziji so 4 salezijanske skupnosti, na otoku Javi in Sumbi. 65 je vseh salezijancev, od katerih je 15 vključenih v poklicne šole, v misijonarske dejavnosti in v vzgojo drugih 50-ih salezijancev (40 študentov teologije in 10 novincev). S področja Mynamar zaradi "tišine", ki jo je zapovedala vlada, ni podatkov o večjih izgubah ali škodi. Tu deluje 50 salezijancev v 7 skupnostih.

TAJSKA

In končno, inšpektorija Tajsko-Kambodža, kjer salezijansko poslanstvo opravlja nekaj manj kot 90 salezijancev, razdeljenih v 19 salezijanskih navzočnosti. Inšpektorija z vsemi močmi pomaga škofu (salezijancu) v škofiji Surat Thani, ki jo je cunami močno prizadel.

V skupnem številu: salezijancev, ki delujejo na področju, prizadetem zaradi cunamija, je 850, razporejenih v 102 skupnosti. (Ans)

"Vlada je ocenila, da je do sedaj umrlo 9000 otrok in da jih je 3000 ostalo sirot. Ta številka pa ne vključuje otrok s področja, ki ga nadzorujejo Tamiški tigri. Številke se bodo še povečale. Stotine ljudi, ki jih je morski val pokopal v morje, še niso bili prešteti. Po svojih najboljših močeh si prizadevamo, da bi pomagali ljudem okrog nas. Salezijanci iz Šrilanke na jugu nudimo pribežališče 200-tim družinam, katerih domovi so povsem uničeni. Ob zahodni obali, zlasti v Negombu, salezijanci dajemo zatočišče 350-im katoliškim ribiškim družinam. Zopet v drugi salezijanski skupnosti, v bližini Colombo, nudimo pomoč 300-tim družinam v obliki hrane in zdravstvene asistence. V teh dneh nudimo hrano, oblačila in zdravstveno pomoč vsem tem ljudem. Za naprej pa že načrtujemo pomoč na dolgi rok, ki ne vključuje le izgradnje domov za tiste, ki so jih izgubili, ampak tudi vzgojo sirot. Vemo, da bo čez kakšen teden, ko bodo čustva nekoliko popustila, tudi pomoč upadla. Mnogi ljudje nudijo neposredno pomoč v hrani in oblačilih. Mi pa se trudimo, da bi zgradili prihodnost. Nacionalna oblast za zaščito otrok nas je prosila, naj se zavzamemo za otroke, ki so ostali sirote. Sedaj že delamo v tej smeri, da bi lahko sprejeli vsaj 12% sirot zaradi cunamija na zahodnem in južnem področju ter 10% tistih s severovzhodnega področja Tamil. Lotevamo se izgradnje vsaj 350-ih hiš za brezdomce, da bi le-ti začeli kolikor toliko običajno življenje. Naša glavna težava sedaj je v iskanju zemlje, na kateri graditi. Ljudi ne moremo zopet postaviti na obalo. Zemlja, oddaljena od morja, pa je zelo draga. Druga težava, s katero se soočamo v Šrilanki, pa je čiščenje ostankov in dovoz pitne vode. V deželi je pitna voda, težava pa je v njeni dostavi. Razmišljamo o tem, da bi si priskrbeli potrebno opremo za hranjenje večjih količin vode. Kot salezijanci pa sanjamo na daljši rok: biti v pomoč žrtvam te naravne nesreče. Zato prosimo za vašo pomoč, da bi te sanje uresničili, da bi ljudje zopet lahko normalno zaživel."

ANTHONY PINTO HUMER
salezijanski predstojnik vizitatorije Šrilanka

Slovenski salezijanci bomo, kolikor bo le mogoče, podprli sobrate, ki delujejo na prizadetih območjih, da bi le-ti mogli čim boljše izpolniti poslanstvo, ki jim ga Gospod v tem trenutku zgodovine namenja po trepeh. Vabimo vas, dragi don Boskovi prijatelji, da se nam v tem pridružite. V ta namen zbiramo sredstva na **TRR** pri Raiffeisen – Krekova banka.

Številka TRR je: **24200-1001805744** - namen nakazila: **Azija**.

NAŠA POMOČ

Novi žarki upanja

LJUBLJANA-KODELJEVO | Nad Kodeljevimi v Ljubljani se dviga v vsej svoji ljubeznivosti Terezija Deteta Jezusa, ki je pred 80. leti bila prišteta med svete.

V tem predelu Ljubljane so že leta 1919 začeli salezijanci svoje delo, najprej za vojne sirote, leta 1924 pa so začeli z gradnjo mladinskega doma na Kodeljevem. Sv. Terezija iz Lisieuxa se je v salezijanskem vzgojnem delu ponudil nov lik, ki vabi k mali poti vsakdanjega prizadevanja na poti svetosti. Da bi ta lik bil živo navzoč med mladimi in njihovimi družinami, so začeli leta 1936 graditi mogočno svetišče, v katerem naj bi se zbiral množice romarjev iz takratne Jugoslavije. Teupe je kmalu razblinila revolucija v okviru 2. svetovne vojne.

Močno preganjanje salezijanskega dela na Kodeljevem - z nacionalizacijo premoženja je bilo v celoti ohromljeno - je pripeljalo do spoznanja, da bo z ustanovitvijo župnije rešena vsaj cerkev. To se je zgodilo 29. junija 1960. Salezijansko bivanje in delovanje je bilo še naprej zelo oteženo.

Z začetki bolj civilizacijske družbene ureditve ob slovenski osamosvojitvi so zasijali novi žarki upanja. Po več kot desetletnih

Po vojni zaplenjeni prostori so sedaj urejeni in služijo dejavnostim župnije

naporih za denacionalizacijo, povezanih tudi s finančnimi stroški, se je izselilo vsaj Slovanovo kegljišče, ki je več desetletij zelo motilo obrede v cerkvi. Počasi prehaja v last tudi nekdanji mladinski dom, vse drugo pa je še v postopkih vračanja.

S ponovno pridobitvijo prostorov pod cerkvijo naj bi župnijsko delo končno dobilo nujno potrebne prostore. Zaradi nenehnih adaptacij pa je tudi salezijanski dom bil nujno potreben celostne ureditve. Zato smo v letu 2004 združili moči in celovito obnovili prostore tako, da omogočajo

normalno bivanje in delovanje salezijancem in župniji.

Obnovljene prostore je 3. oktobra blagoslovil salezijanski vrhovni predstojnik Pascual Chavez, 14. novembra pa je kodeljevska župnija v navzočnosti beograjskega nadškofa msgr. Stanislava Hočevarja obhajala svoj dan hvaležnosti.

Pravijo, da je hvaležnost najlepši izziv nadaljnji velikodušnosti župljanov, saj ostajajo nad nami precejšnji dolgovi. Potrebno pa bo še marsikaj obnoviti, da bo življenje in delovanje varno in prijetno. *Franček*

Diamantna maša

VERŽEJ je doživel že veliko lepih in sončnih juter, toda takšnega, kot je bilo v nedeljo 21. novembra, pa še nikoli ni bilo. Vsa župnija in okolica ter velik del Prekmurja je nestrpnost pričakovala trenutek, ko bo častitljivi duhovniški jubilarant »zapel« diamantno mašo.

Jubilant se je sam, kljub svojim visokim 92-im letom, pred cerkev pripeljal v legendarnem »hrošču«, prav takšnim, s kakršnim

Slavljencec je odprl novo cesto

je med svojim dolgoletnim župnikovanjem v Veržeju dirjal po ravnih in vijugastih cestah Prlekije in Prekmurja.

Odkod jubilarantu takšna vitalnost in čilost? Odgovor bi lahko našli na Ognjeni zemlji, kjer je 35 let tako goreče misijonaril, da tisti ogenj še zdaj gori v njegovih žilah. Zato se ga ne »primeta« ne starost ne bolezen.

Pred cerkvijo ga je pričakala množica faranov, sorodnikov in prijateljev. Ko se je prikazal okrašen in bleščeči "oldtimer" in za volanom jubilarant sam, hudomušno

nasmejan, je med množico završalo od presenečenja.

Maša diamantnega jubilaranta je bila zelo slovesna. Na koro so peli združeni zbori Veržeja in Banovcev, v cerkvi, pred oltarjem, pa župnijski otroški zbor. Jubilarant je mašo vodil sam in tudi pridigal je sam. Pozorno smo mu prisluhnili in ga občudovali zaradi njegove globoke zbranosti, vitalne prisebnosti in mladostne iznajdljivosti.

Po maši se je dogajanje preselilo ven, na sveže položeni asfalt nove ceste, ki na široko vodi mimo Marijanišča k vrtcu, šoli in vzgojnemu zavodu. Tam so v hladnem vetru slovesno plapolale zastave in po kratkem kulturnem programu sta z županom občine Veržej družno stopila k slavnostnemu traku, da ga skupno prerežeeta in tako odpreta novo cesto in s tem novo obdobje Veržeja, saj nova cesta odslej povezuje v eno enoto štiri ustanove, namenjene otrokom in mladim, njihovem izobraževanju in vzgoji.

Še preden je jubilarant blagoslovil na novo odprto pot, je na kratko spregovoril tudi o

njenem pomenu za nas vse. Pri tem se je spomnil velikega dobrotnika Veržeja in vizionarja njegove prihodnosti, posestnika in tržana Antona Puščenjaka, na čigar posestvu danes stoji Marijanišče in še kaj pomembnega za Veržeje. Pot, ki vodi proti Marijanišču, vrtcu, šoli in Zavodu, se takorekoč začneja pri pokopališču, ravno tam, kjer je pokopan ta veliki Verženec. Zato je jubilat županu in vsem prisotnim predlagal, da novo pot imenujemo Puščenjakova ulica.

M. R.

HMP na Madžarskem

MADŽARSKA | Sestre HMP so začele s svojim poslanstvom na Madžarskem leta 1938, a je njihovo delo pretrgala 2. svetovna vojna. Razkropile so se v Italijo, nekatere pa so našle zatočišče pri svojih družinah. Ruski komunizem je hudo prizadel krščansko dušo tega naroda. Kljub temu pa se je nekaj pogumnih deklet na skrivaj zbiralo ob kakšnem salezijancu in se navduševalo za salezijansko duhovnost. Proti koncu 80-ih let je ena takšnih "kletnih" sester z navdušenjem začela okrog sebe zbirati dekleta. Ko je devetdesetega leta posijalo sonce svobode, so predstojnice poslale dve madžarski sestri, da bi začele s skupnostjo za vzgojo deklet. Na pomoč je prišlo še nekaj sester, odprle so otroški vrtec ter sprejele odgovornost za škofijski otroški vrtec in za študentski dom. Upale so, da bodo madžarski duhovni poklici številni in vztrajni, a, žal, ni tako. Pred leti so se sestre obrnile po pomoč tudi na slovensko-hrvaško inšpektorijo. Tako sem v tej mednarodni skupnosti tudi Slovenka in po svojih močeh skušam pomagati pri izgradnji skupnosti in pri oživiljanju oratorija. Dragi bralci Salezijanskega vestnika, prosite za nove duhovne poklice tudi na Madžarskem, kajti samo tujci teh dejavnosti ne moremo ohranjati in razvijati.

s. Elizabeta P. in s. Marica J.

S. Elizabeta Petek na Madžarskem

Skupina mladih na silvestrovo

Silvestrovanje za mlade

BLLED | Udeleženci letošnjega silvestrovanja v Marijinem domu na Bledu smo z druženjem začeli že v četrtek, 30. decembra, z odhodom na blejski otok. Po ogledu tamkajšnje razstave jaslic smo naše osebno delo nadaljevali v Marijinem domu z razmišljanjem o iztekajočem se letu.

Naše osebno delo (spoved, pogovor, premišljevanje) se je nadaljevalo tudi v naslednjem dopoldnevu. Vse smo sklenili z zahvalno sveto mašo.

Sledil je bolj družaben del. Naše veselje smo želeli deliti tudi s starejšimi prebivalci Bleda. Veseli so bili našega obiska, pesmi in ročno izdelanih svetilk.

V hiši se ni slišala le molitev, ampak je odmevalo tudi veselje, ki nas je pospremila v leto 2005. Pošteno smo se razgibali in nasmejali ob igratih veselega večera, nato pa pot pod noge in k jezeru, kjer smo dočakali novo leto ob prekrasnih ognjemetih.

Že navsezgodaj smo naslednjih 365 dni s sveto mašo izročili v Božje roke.

Vsem vam želimo obilo Božjega blagoslova in naj vas Bog usmerja na vsakem koraku vašega življenja.

Katarina in Mateja

Adventno-božični koncert Glasbene šole Rakovnik

Adventno-božični koncert

LJUBLJANA-RAKOVNIK | Predbožični čas ima poseben pomen tudi za Glasbeno šolo Rakovnik, saj le-ta vsako leto v dnevih pričakovanja Jezusovega rojstva pripravi adventno-božični koncert, za katerega lahko rečemo, da je krona vsega glasbenega dogajanja na šoli v prvi polovici šolskega leta. Letošnji koncert je bil v nedeljo 19. decembra v župnijski cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku. Kot vsako leto so ob tej priložnosti ljudje povsem napolnili prostorno cerkev.

Tako med poslušalci kot med izvajalci je bilo čutili tisto pravo predbožično ozračje, kot da bi skupaj s sv. Edith Stein hoteli deliti misli, ko pravi: »Ko dnevi postajajo vedno krajši, ko padejo prve snežinke, takrat se plaho in lahko prebudijo tudi prve božične misli.« O tem velikem dogodku so nam prepevale melodije izpod prstov mladih umetnikov. Učenci niso nastopali le kot solisti, ampak so muzicirali v različnih zasedbah; od duov, triov, kvartetov do večjih ansamblov in na koncu še v godalnem orkestru glasbene šole. Glasbena šola Rakovnik si šteje za poslanstvo tudi v prihodnosti spodbujati tovrstno ustvarjalnost in ponuditi vsakemu učencu priložnost, da se izkaže in z glasbo obdaruje sebe in druge.

Andrej Benedik, pedagoški vodja

Naša pesem, vez rodov

LJUBLJANA-RAKOVNIK | Ta napis v ol-tarnem prostoru cerkve Marije Pomočnice, Ljubljana Rakovnik, je nagovarjal zvečer 27. novembra 2004, ko je domači Mešani pevski zbor praznoval 65. obletnico svojega neprekinjenega delovanja. Pisni in ustni viri pripovedujejo, da je leta 1939 zbor ustanovil salezijanski duhovnik prof. Silvester Mihelič, ki je po končanem študiju glasbe na konservatoriju v Zagrebu prišel na Rakovnik. Vaje z zborom je začel že na jesen tega leta, da so lahko že marca 1940 nastopili z zahtevnimi velikonočnimi skladbami.

Takratni pevci so vedeli povedati o zborovodji Miheliču, da je bil vesten, natančen, neizprosno dosleden in zahteven tako pri sebi kot pri pevcih. Zbor so do leta 1991 še vodili duhovniki: Franc Kuhar, Janez Jenko, *Jože Kreslin, *Franc Miheličič, Franc Jamnik, *Martin Jurčak, Štefan Ferenčak, Anton Rozmarič, Ivan Florjanc in Tone Lipar. Poleg njih še *Mirko Gorenšek in Venčeslav Zadavec.

Jubilejno praznovanje se je začelo z mašo, kot zahvala Bogu in Mariji Pomočnici, da ob prevladujoči ljudski cerkveni pesmi v 65 letih nikoli ni utihnila tudi umetniško dovršena zborovska

posvetne glasbe, dekanijskih srečanj pevskih zborov in drugih pevskih revij. Zbor v sedANJI sestavi šteje 35 pevcev, vodi ga Marko Ušeničnik, na orgle pa ga spremlja Žiga Godec.

Spodbudna je bila misel generalnega vikarja ljubljanske nadškofije mons. Božidarja Metelka v mašnem nagovoru: »Kulturo luči širimo tudi z lepim petjem. Petje, ki prihaja iz srca, iz dna duše, iz notranjosti, je dvakratna molitev. Zato je prav, da smo hvaležni vsem tistim, ki veliko časa in dobre volje namenijo še posebno lepemu cerkvenemu petju.« Te besede je mons. Metelko podkrepil še s podelitvijo priznanja nadškofijskega ordinariata celotnemu zboru, enako pa tudi Franciju Šterku za vestno in požrtvovalno sodelovanje pri zboru med letoma 1956 in 2002.

Matko Zdešar je na koncu v imenu Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti nekaterim pevcem izročil Gallusova priznanja: organistu **Franciju Šterku** za dolgoletno sodelovanje z zborom, pevcu **Srečku Petelinu** za zvesto sodelovanje v zboru že od leta 1955, zakoncema **Slavki** in **Janezu Ključevšku** za zvesto sodelovanje v zboru in tudi zato, ker sta svojim štirim otrokom vcepila ljubezen do cerkvene in narodne pesmi (vsi otroci so vključeni in pevske zборе) ter se tako nadaljuje tradicija družinskega petja.

Po koncertu smo se nekdanji in sedanji pevci mešanega pevskega zboru srečali v zavodski obednici v prijetnem druženju in obuja-

65 let Mešanega pevskega zboru Ljubljana-Rakovnik

pesem. V molitveni spomin smo vključili vse rajne zborovodje in pevce.

Po maši se je s koncertom cerkvenih in narodnih pesmi predstavil mešani pevski zbor v sedANJI sestavi. Od leta 1994 je zbor včlanjen v Zvezo kulturnih društev Ljubljana, udeležuje se festivalov cerkvene in

nju spominov ob dobrotah, ki so jih pripravile gostoljubne sestre HMP

Naj pesem rakovniškega Mešanega pevskega zboru nikoli ne utihne, naj še naprej povezuje rodove med seboj - tiste, ki jo pojo, in tiste, ki jo hvaležno poslušajo!

Milena Hitij

M

ateri Marjeti so po moževi smrti ostali trije otroci: Anton (iz prvega moževega zakona), star sedem let, težek značaj, nasilen, hkrati ljubosumen na mlajša brata; Jože, star štiri leta, ki ni kazal kake želje po študiju ali drugih izjemnih darov, po srcu dober in mlajšemu bratu vedno dober prijatelj; Janezek, star dve leti, izredno nadarjen, živahen, zvedav, za vse dovzet, odprte glave, sanja o šolanju.

VSAK OTROK JE ORIGINALEN

Tako je mati Marjeta morala prilagoditi ravnanje vsakemu, kakor je zahteval njegov značaj in položaj. Antona je predvsem krotila s svojo mirnostjo, doslednostjo in trdnostjo. Ni pustila, da se v njem razrastejo močna nagona in neobvladana čustva, ki jih je izražal v silovitih izbruhih. Včasih je bila sama v nevarnosti, da bi se je v navalu togote lotil tudi fizično. Jožefa je preprosto vodila kot dobrega otroka, ki ni imel posebnih zahtev in je bil prilagodljiv za delo na kmetih. V Janezku pa je videla, da mu bo marala dati kaj več in še kaj drugega. Tako je prav njemu posvetila veliko pozornosti, da je lahko razvijal svoje darove in se je od malega usposabljal za poklic, ki mu ga je Bog namenil. Že prej, zlasti pa pri devetih letih, je zaslutila, da bi Janez utegnil postati duhovnik.

PASTIRČEK ZBIRATELJ PRIJATELJEV

Ker je bil Anton starejši in močnejši, mu je mati odrejala več težjega dela na polju, Janezku pa, ker je bil mlajši in slabotnejši, je zaupala pašo maloštevilne živine, ki so je premogli. Tako ju je tudi ločila, da je bil predvsem Janezek bolj varen. To pa je bila previdnostna materina odločitev. Pašnik na pobočju domačega griča, kjer je na vrhu kraljevala skromna domačija, je postal resnično vzgojno področje, kjer je odkril in pokazal veliko tistega, kar bo pozneje počel kot uspešen in priznan vzgojitelj v svojem Oratoriju v Torinu. >

PREVENTIVNI SISTEM

PREPREČITI SLABO, PREDEEN SE POJAVI

BESEDILO: prof. TONE CIGLAR *Don Bosko, ki je "najodličnejši vzgojitelj" (Pij XI.), "oče in učitelj mladine" (Janez Pavel II.), ali preprosto "svetnik, ki ga imamo radi" (mladi), je v to dozorel v družini, zlasti po vzgojnem prizadevanju matere Marjete. V tem se nam razodeva nekaj velikega: vzgoja je lahko tudi uspešna, celo takrat, ko otrok nima sreče, da bi odrasčal v popolni družini. Vzgoje pa se je treba oprijeti z ljubeznijo kot svojega osnovnega poklica.*

PAŠNIK - VZGOJNO PODROČJE

Po naravi je bil Janezek zelo živahen, hitro je vzpostavil stik z vrstniki, tudi večjimi; ker je imel bistro glavo, je veliko vedel, zaradi česar so ga drugi spoštovali. Po značaju voditelj, organizator in poveljnik si je pridobil mesto prvega, ki je obvladal položaj tako, kakor si je sam zamislil; tako je obveljal "program" pastirskega druženja na travniku. Hitro je pokazal težnjo, da bi pozitivno vplival na svoje tovariše. Ni pustil, da bi grdo govorili, se pretepali in podobno. Celo več; navajal jih je na molitev, ponovil jim je kaj iz katekizma, ki ga je naučila mati, ponovil nedeljsko pridigo, ki je marsikateri ni poslušal, drugi pa niso bili pri maši.

MED TOVARIŠI - TUDI ZA CENO BUŠK

Kot fantič je Janezek spoznal neko veliko stvar, ki bo pozneje postala jedro njegovega vzgojnega sistema. Govoril je: Če sem jaz med njimi,

so boljši, se ne pretepajo, manj grdo govorijo. To ga je katerikrat tudi stalo, saj je skupil buške, ki mu jih je morala obvezati mati. Mati mu prigovarja, da naj ne hodi več med take fante, Janezek pa vztraja, da mora mednje, ker bodo sicer slabši. Pomislimo, da je otrok pripravljen prestati udarce in nevšečnosti, samo da prepreči kaj slabega. Tako je dejansko odkril dve stvari: preprečiti slabo - preventiva, če je le zraven - asistenca.

NAJBOLJŠA VZGOJA - PREVENTIVA

Preprečiti slabo, preden se pojavi. Nastopiti pravočasno. Vedeti, kaj hočeš doseči. Sestaviti program za dobrega otroka, da bo še boljši. Ne, z našim ni težav, pravimo, in ga pustimo pri miru. Potem se pa čudimo. Najboljša skrb za zdravje je preprečitev bolezni. Prav tako vzgoja, ki poskrbi, da se ne razrase slabo. To seveda zahteva veliko modrosti,

vztrajnosti, doslednosti. Zlasti pa imeti pozitiven program, ki se ga je treba dosledno držati. Tako otrok raste in zori.

NAJBOLJŠI NAČIN - ASISTENCA

Biti zraven, sožitje staršev z otroki, vzgojitelja z vzgajanci. Don Bosko je nešteto krat ponovil, ko je videl razvaline mladih ljudi: Če bi ti fantje imeli koga, ki bi zanje skrbel! Pa so jih prepustili samim sebi in ulici, mojestrom, komur koli, kot da bi otrok ne zaslužil naše pozornosti in navzočnosti. Vsak vrtnar ve, kako je treba negovati in gojiti razno povrtnino, biti pravočasno zraven in preprečiti bolezni. Na vzgojnem področju pa naj bi "divjaki", neobrezani in ne negovani, rodili zlahkne sadove.

Vzgoja matere Marjete ni bila samo dobra za njenega sina Janeza, ampak je po njem prešla v pedagoško prakso don Boskovega preventivnega vzgojnega sistema, ki se je izkazal za zelo dobrega in učinkovitega. ■

Letos bom pisal o Cerkvi, naši materi v veri. To bi rad naredil tako, kot je naredil don Bosko: da bi se njegovi fantje naučili ljubiti jo. V svojih člankih bom opisoval tiste, ki so pripomogli k njenemu širjenju in utrjevanju, začeni z njenim Ustanoviteljem.

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

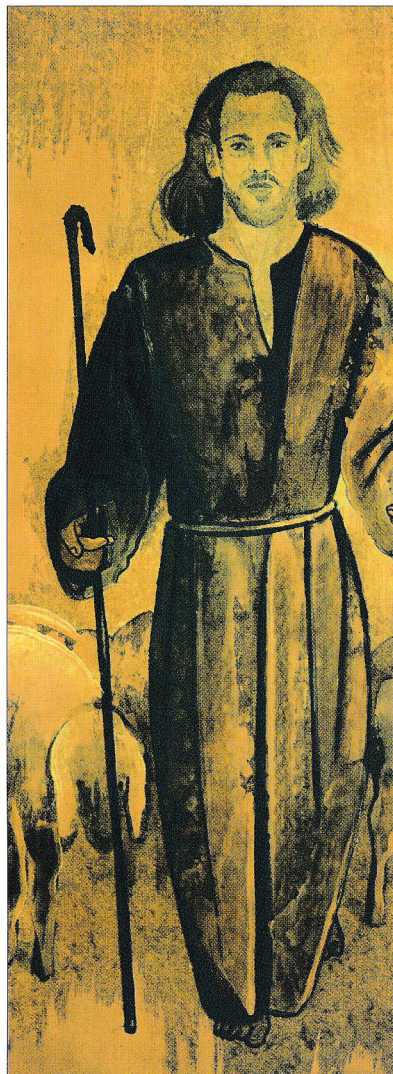
USTANOVITELJ CERKVE

Cerkev ni ne materialna struktura ne družbena organizacija ne hierarhija, toliko manj država. Cerkev je družbeno telo, vendar zelo posebnega značaja, ki ga teologija imenuje mistično, mistično telo, ki ga sestavlja Božje ljudstvo in katerega vodi sam Kristus. Prav zaradi tega Cerkev zasluži, da jo ljubimo in zato poznamo, kajti ni mogoče ljubiti tistega, ki ga ne poznamo. Kristus jo je ljubil do krvi (prim. Ef 5,25.27). Kristus, torej! On je ustanovitelj in mi udje tega posebnega Telesa, ki morajo brezhibno delovati, da bi telo raslo in napredovalo.

Dandanes se veliko govori, morda celo preveč, o Vatikanu, duhovnikih, o Cerkvi in cerkvah, a največkrat na podlagi stereotipov in predsodkov, ki jih narekujejo nepoznavanje in/ali šibka pripadnost.

ODTUJENOST OD CERKVE

Zdi se, da je v porastu odtujenost mladih od Cerkve kot *institucije* in *Telesa* do te mere, da je v nekaterih deželah zelo očitna nekakšna ločitev med "uradno Cerkvijo" in novimi generacijami: "Kristus da, Cerkev ne". Toda tu gre za nemožne ločevanje: raziskave še kar na-

prej potrjujejo, da je Jezus najbolj zanimiva osebnost zgodovine, četudi v kakšnem delu kulture njegova podoba postaja vedno bolj nejasna in nepomenljiva. Kako razložiti to protislovnost? Dejal sem: gre za vprašanje slabega poznavanja, da ne rečem ignorance.

OBRAZ

Vabim vas torej, da bi globlje spoznali Jezusa, da bi se poglobili v obraz ustanovitelja Cerkve. Da bi spoznali Jezusa, se je potrebno sklicevati na spise nove zaveze, zlasti evangelije, ki pripovedujejo njegove dogodke, zabeležene po ljudeh, ki so z njim živeli, vanj verovali in so vse to zapisali, da bi tudi drugi verovali in imeli dostop do odrešenja. Današnja znanost se je povzpela na raven, da pozna zgodovinski postopek nastajanja evangelijev, njihovih virov, okolij, v katerih so nastajali (evangelizacija, kateheza, kult). Vse to je pripomoglo k učvrstitvi prepričanja, da nihče, ki ima vsaj nekaj izobrazbe, ne more več postavljati pod vprašaj zgodovinske vrednosti osrednjega jedra evangelijev.

KRISTUS – ZGODOVINSKA OSEBA

Sv. Luka se v uvodu svojega evangelija predstavi kot resen in zanesljiv raziskovalec: Sklenil sem, ko sem vse od začetka natančno poizvedel, vse po vrsti popisati (prim. Lk 1,3-4). Kritičen pristop evangeljskih virov poudarja notranjo enotnost sporočila Nazarečana, ki je živel v zgodovinsko izsledljivem času in prostoru; bil je odličen v nauku, delih in čudežih; bil je križan pod rimskim prokuratorjem Poncijem Pilatom, svoje učence je poslal oznanjat evangelij in z močjo Svetega Duha razširjat Božje kraljestvo. In kljub temu, Jezusova najgloblja istovetnost je v tem, da je Božji sin. O tem pričajo njegova osebna mesijanska zavest, staroza-

vezne prerokbe, ki so se v njem izpolnile, čudeži, ki jih je naredil, in predvsem vstajenje od mrtvih, kakor piše apostol Pavel (Rim 1,3).

KRISTUS – BOŽJI SIN

Jezus je sebe razodel kot Božjega Sina, Boga je razodel kot očeta, polnega ljubezni in usmiljenja, razodel nam je, da smo mi sinovi tega Očeta, da je naš bližnji naš brat, da je svet Božje kraljestvo, ki se izgrajuje z mirom, pravičnostjo, solidarnostjo, odpuščanjem, medsebojno uslužnostjo in ljubeznijo. Cerkev se je rodila prav iz Svetega Duha, ki ga je Vstali izročil svojim apostolom ("Prejmite Svetega Duha!", Jn 20,22), in iz naročila, naj oznanjajo blagovest vsem narodom zemlje v njihovem jeziku (Apd 2,7).

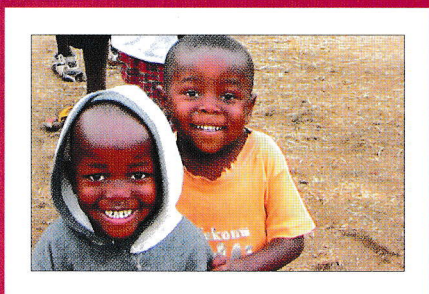
VSEBINA BLAGOVESTI

Kakšna je torej ta blagovest? Janez mojstrsko izlušči njeno jedro: "Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje" (Jn 3,16). Krščanstvo torej ni skupek resnic, ki jih je treba verovati, ni sosledje zapovedi, ki jih je treba uresničevati ... V krščanstvu ni najpomembnejša stvar napor, da bi človek dosegel Boga, temveč Božja milost, da je Kristus hotel postati človek, da bi bil ne samo *Bog-z-nami*, ampak tudi *Bog-kot-mi*. In to je prava blagovest: v Kristusu smo Božji sinovi, sodediči Kraljestva, bratje vsakega moškega in ženske na zemlji. Naša naloga je, da živimo po tej evangeljski novosti. Vsi, ki v to verujemo in poskušamo živeti novost življenja, ki jo je omogočil Jezus, tvorimo veliko krščansko družino, novo Božje ljudstvo, ki je Jezusova Cerkev. Prva stvar, ki jo torej moramo vedeti je, da ima Cerkev božanski izvor, da je skrivnost, saj je del Božjega odrešitjskega načrta in da jo je ustanovil Kristus, da bi na vso zgodovino razpotegnil svoje delovanje razodevanja Očetove ljubezni. ■

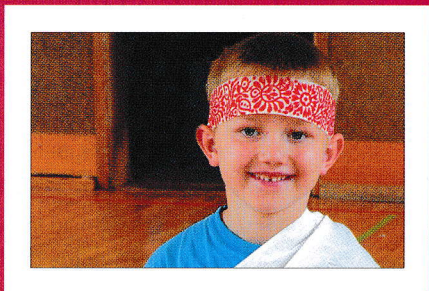
DON BOSKO IN NJEGOV NASMEH P O V S O D D O M A

INDIJA

KONGO

SLOVENIJA

*Srečanja za fante nad 17 let,
ki želijo поблиže spoznati
salezijanski način življenja.

Na Rakovniku.

Info: **Miran Sajovic**, 041 855 351

miran.sajovic@salve.si

www.donbosko.net/pip

DON BOSKO

PRIDI IN POGLEJ*

BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE

BESEDILO: s. MARIJA ŽIBERT *V zgodovini odrešenja je Bog Marijo izbral za odločilno nalogo, pri kateri naj bi na edinstven način sodelovala. S svojim svobodno izrečenim "zgodí se" je v človeško zgodovino odprla vstop Mesiju, za katerega so preroki in apostoli le pričevali in ga oznanjali.*

Marija je od vseh ustvarjenih bitij najtesneje in najgloblje pritegnjena v območje samega Boga. Verska resnica o Marijinem brezmadežnem spočetju hoče povedati, da je bila Marija – edina od ljudi in po izrecnem Božjem daru – od prvega trenutka obdarjena s polnostjo milosti in zato v globoki prijateljski povezanosti z Bogom. Angel jo je ob oznanjenju pozdravil kot *milosti polno* (Lk, 1,28). Že cerkveni očetje so božjo Porodnico imenovali vso sveto in prosto vsakega madeža greha.

BOG NAS NE PUŠČA SAMIH

V Mariji in njenem brezmadežnem spočetju se kaže, da je človeka že od začetka objemalo večno Božje usmiljenje, da bi postalo jasno: Bog nas ne zapušča samih. Kdor veruje v Marijino brezmadežno spočetje, priznava obstoj izvirnega greha, obenem pa živo čuti upanje in zmago, saj obenem priznava odrešenje po Jezusu Kristusu in moč njegove milosti.

V načrtih Božje previdnosti je bilo gotovo pomembno, da je bila verska resnica o Marijinem brezmadežnem spočetju razglašena prav v času, ko so se že začele kazati pogubne posledice naturalizma (zmota, ki taji vse nadna-

ravno). Živ lik Brezmadežne kaže z ene strani na dejstvo greha in zato na potrebo po odrešenju, z druge strani pa na moč in veličino odrešujoče Božje ljubezni in na veličastvo Božje milosti.

ZGODOVINA PRAZNIKA

V zvezi z Marijinim brezmadežnim spočetjem sta bili v krščanstvu vedno živi dve misli: misel o najpopolnejši in najvišji svetosti Jezusove deviške Matere in misel o novi, boljši Evi. V 4. stoletju sta bili ti dve misli posebno živi na Vzhodu. Praznik kot tak se je pojavil na Vzhodu v 8., na Zahodu pa v 9. stoletju. V Rimu ga je v bogoslužje uvedel papež Sikst IV. leta 1477, papež Klemen XI. pa ga je leta 1708 uvedel v vesoljni Cerкви kot zapovedan praznik.

V naših krajih so ta praznik obhajali že mnogo prej kot v Rimu. Pričevanja za to segajo že v prvo polovico 14. stoletja.

Slovesno razglasitev dogme je 8. decembra 1854 izvršil papež Pij IX. Štiri leta kasneje pa se je 25. marca *neznanana gospa* pri enem izmed Bernardkinih zamaknjen predstavila: »Jaz sem brezmadežno spočetje.«

povzeto in prirajeno po Leto svetnikov 4, Mohorjeva družba, Celje 2000

ZDRUŽENJE MARIJE POMOČNICE

Spoštovani bralci SV!

V SV boste od sedaj najprej našli poročila o Združenju Marije Pomočnice (ZMP), člani združenja pa sporočila in novice.

ZMP je ena izmed 24 skupin salezijanske družine. V Sloveniji delujejo naslednje skupine: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, don Boskovi sotrudniki in sotrudnice, don Boskovi bivši gojenci in gojenke (salezijancev in sester), don Boskove prostovoljke in zadnja leta tudi združenje Marije Pomočnice.

Don Bosko je hotel v obrambo vere preprostega ljudstva in za vzgojo mladine, zlasti najbolj revne, vpreči vse, ki hočejo biti dobri kristjani. To njegovo prizadevanje se je razraslo v razne skupine, ki vsaka skuša prispevati svoj značilen delež pri tem poslanstvu. Med temi je tudi omenjeno ZMP.

Ob dograditvi bazilike Marije Pomočnice v Torinu (1868) je bilo ustanovljeno ZMP (1869). Marija sama je don Bosku pokazala kraj, kjer naj postavi svetišče, pa tudi izrazila naročilo, da naj to svetišče postane dom,

od koder se bo širila njena slava. Združenje se je počasi iz Italije razširilo na ves svet. Nov polet je dobilo zlasti leta 1989, ko je tedanji vrhovni predstojnik Egidij Viganò izdal odlok, s katerim je ZPM uradno priznal kot skupino salezijanske družine.

V Sloveniji ta čas delujejo štiri krajevna združenja: na Rakovniku, v Mariboru, v Veržeju in v Murski Soboti. Združenje trenutno šteje okrog 80 članov in nekaj deset tistih, ki se za vstop pripravljajo. Vsi, ki bi radi kaj več vedeli o združenju, povprašajte najbližje salezijance ali sestre hčere Marije Pomočnice ali pa odgovornega na narodni ravni (Tone Ciglar, Rakovniška 6, Ljubljana, 01/42.73.028). Sicer pa boste v naslednjih številkah na tem mestu našli predstavitev združenja kakor tudi posamezna krajevna združenja.

Svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku, ki je duhovno središče vse salezijanske družine v Sloveniji, naj nas vse poveže v vnetem češčenju Božje Matere in v prizadevnem širjenju njene slave.

TONE CIGLAR

EVHARISTIJA

ZAKRAMENT SOLIDARNOSTI IN LJUBEZNI DO BLIŽNJEGA

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice! Za božič in novo leto smo si zaželeli srečo, zdravje in Božji blagoslov. Upanju, ki žari iz betlehemske votline, se je pridružila bolečina zaradi smrti tisočih in trpljenja milijonov, ki so ob katastrofalnem potresu in poplavih v jugovzhodni Aziji ostali brez vsega ...

Kje naj iščemo odgovor in tolažbo za te tragične dogodke? Smo pred skrivnostjo trpljenja. To je zgodovina, ki se ponavlja in je na določen način zadela celo Jezusa, Božjega sina.

Ko je Jezus že zrl trpljenju in smrti v oči, je na Oljski gori sklenil roke in molil: »Oče, če je mogoče ...« Še prej pa je v dvorani zadnje večerje apostolom in vsem nam zapustil spomin: *sveto evharistijo*, kruh življenja. Evharistija je tudi zakrament solidarnosti in ljubezni do bližnjega.

Papež Janez Pavel II. je letošnje leto razglasil za leto evharistije. V svojem Apostolskem pismu Ostani z nami, Gospod, ko nas spodbuja k češčenju svete evharistije, govori tudi o solidarnosti, kjer pravi: »Evharistija ni samo izraz občestva v življenju Cerkve; je tudi načrt solidarnosti za celotno občestvo. Cerkev med obhajanjem evharistije ves čas obnavlja zavest, da bi bila »znamenje in orodje« ne samo tesne povezanosti z Bogom, ampak tudi vsega človeštva. Vsaka maša, čeprav se daruje na skrivnem in na skrajnem mestu našega planeta, je vedno znamenje veseljnosti. Kristjan, ki se udeleži evharistične daritve, se po njej v vseh življenjskih okoliščinah uči biti delavec za občestvo, mir in solidarnost. Podoba našega razdeljenega sveta, s katero se je v soju terorizma in vojnih tragedij začelo novo tisočletje, bolj kot kdaj koli poziva kristjane, naj živijo evharistijo kot veliko šolo miru in solidarnosti ...« (27).

»**Zakaj ne bi bilo leto evharistije** čas, ko bi se škofijska in župnijska občestva še

posebej ukvarjala s človekoljubnimi dejavnostmi in se v takšni ali drugačni obliki borila proti mnogim vrstam lakote v svetu? V mislih imam lakoto, ki muči na stotine milijonov ljudi, bolezni, ki uničujejo države v razvoju, osamljenost ostarelih, brezposelnost in stisko priseljencev ... Ne moremo slepiti sami sebe: pomoči potrebni bodo v nas prepoznali Kristusove učence samo, če jim bomo izkazovali ljubezen in skrb« (28).

Papež nas tudi v primeru zadnje naravne katastrofe vabi k solidarnosti in pomoči. Papeževi prošnji sta se pridružila tudi vrhovni predstojnik salezijancev Pascual Chavez in inšpektor slovenskih salezijancev Lojze Dobravec. Svoj velikodušni dar lahko darujete, kot je nakazano na str. 5.

Dragi molivci in ljudje dobre volje! Vključimo vse žrtve, žive in pokojne, v svoj molitveni spomin. Po svojih možnostih pa pokažimo tudi svojo solidarnost in velikodušnost. Vem, da imate sami malo. Pa vendar, od tistega malo dajmo nekaj tistim, ki so izgubili vse in nimajo prav ničesar, razen golega življenja. Ljubezen do bližnjega je odlična molitev za duhovne poklice.

Hvala za vašo velikodušnost in lep pozdrav!

IVAN TURK
voditelj molivcev

CERKEV ŽIVI IZ EVHARISTIJE

Letos vesoljna Cerkev obhaja leto evharistije. Cerkev v Sloveniji pa še stoletnico, ko je bilo uvedeno vsakoletno celodnevno češčenje svetega Rešnjega telesa po vseh župnijah.

JANUAR

Molimo, da bi se v letu evharistije pomnožila in poglobila molitev za duhovne poklice pred izpostavljenim Najsvetejšim.

FEBRUAR

Molimo za vse žrtve potresa in poplav v jugovzhodni Aziji, da ljudje ne bi izgubili upanja v lepšo prihodnost.

MAREC

Molimo za vse, ki so ali še bodo darovali svoj dar za tiste, ki jih je zadela naravna katastrofa v Aziji.

MOLITVENI NAMENI

Ta stran je za vse, ki čutijo in sanjajo, kot je sanjal don Bosko! Imenuje se Mladi za mlade, stran salezijanskega mladinskega gibanja.

SMG, GIBANJE

BESEDILO: mag. MARKO KOŠNIK

Salezijansko mladinsko gibanje (SMG) ima svoj simboličen začetek v don Boskovih sanjah, sanjah, ki jih na nek način živimo še danes. Ob stoletnici don Boskove smrti 1988 je na gori mladinskih blagrov - Colle don Bosco - potekalo svetovno srečanje mladih. SMG se je takrat formalno predstavilo in kot tako tudi priznalo. Mnogo mladih se je prepoznalo v don Bosku, salezijanski karizmi in ljubezni do vzgoje. Nekateri so po vrnitvi domov, podprti z močnim navdušenjem, to izkušnjo poglobili in jo začeli deliti z drugimi. Tako so v svojem osebnem in javnem življenju udeležili »gibanje za mlade« z geslom »mladi za mlade«. Salezijansko mladinsko gibanje je postalo njihovo okolje verskega in družbenega življenja in njihov način prizadevanja in dela za človeško in krščansko rast mladih.

tudi v Sloveniji ima salezijansko gibanje lepo zgodovino. Navdušenje iz Colle don Bosco ob stoletnici don Boskove smrti je privrelo tudi v deželo pod Triglavom. Optimizem se je kazal na več področjih. Družbene spremembe na vidiku so vlivale novega upanja in poguma pri delu za mlade.

bil je čas novih pobud ... Mladi so zaslutili nove možnosti tudi v Cerkvi. Marsikaj, kar je bilo prej nemogoče spremeniti, se je začelo spreminjati. Bil je čas mnogih pobud. To so začutile tudi sestre hčere Marija Pomočnice in salezijanci. Danes že tako poznano animatorstvo se je rojevalo prav v tistih letih, ko so zaživel Uskovniški tedni, potem oratorij, razne šole animatorjev, ustanovljena je bila Gimnazija Želimlje, oblikovale so se različne skupine in društva, nastala je cela paleta najrazličnejših programov za otroke, mlade, družine, za mlade v stiski itd.

rojevalo se je gibanje ... Da, nastalo je pravo gibanje, ki se je napajalo ob istem studencu, iz iste duhovnosti, iz duhovnosti, ki jo je na Božjo pobudo živel najprej don Bosko in nato tudi Marija Dominika Mazzarello – iz salezijanske duhovnosti. Iz nje so živeli mnogi svetniki: sv. Dominik Savio, bl. Lavra Vicuna, če omenim le najmlajša cvetova, in še cela vrsta drugih. Gre za mladinsko duhovnost, ki jo povzema pet glavnih značilnosti: duhovnost vsakdanjega, duhovnost veselja in optimizma, duhovnost prijateljstva z Gospodom Jezusom, du-

hovnost vključevanja v občestvo in Cerkev ter duhovnost odgovornega služenja. Vse, kar izhaja iz te duhovnosti, iz te ljubezni do mladih, iz preventivnega sistema, končno ustvarja salezijansko mladinsko gibanje.

smg – pot združevanja ... SMG je pri nas na začetku svoje poti, smo ugotavljali na Confrontu 2004, ki je potekal na Colle don Bosco. Namen tega srečanja mladih je bil, da spodbudi rast nacionalnih SMG-jev in da se ti med seboj povežejo na evropski ravni. Iz Slovenije se je tega mednarodnega srečanja udeležilo 20 predstavnikov iz različnih skupin in okolij, kjer delajo salezijanci in hčere Ma-

Salezijansko mladinsko gibanje (SMG) je stičišče vseh skupin in združenj, ki se prepoznajo v salezijanski duhovnosti in pedagogiki.

Gibanje povezuje vse mlade iz salezijanskih okolij, ki se želijo vključiti v vzgojno pot človeške in krščanske rasti na različnih nivojih pripadnosti.

E ZA MLADE!

rije Pomočnice. Udeleženci tega srečanja zato spodbujamo vse člane salezijanske družine in vse mlade, ki se čutijo povezane z don Boskom, da stopimo na pot širšega povezovanja in združevanja. Gre za najrazličnejše oblike dela za mlade: delo, ki pospešuje vrednoto prostega časa (šport, kultura, glasba in gledališče); prostovoljstvo pri delu za mlade na področju revščine in izrinjenosti; animiranje programov in skupin; delo na mladinskem področju; navzočnost v mladinskih okoljih; povezovanje na mednarodni ravni itd.

boljša organiziranost ... SMG pri nas na nek način že živi. Vendar SMG, ki ima jasen namen in konkretne cilje, lahko napreduje samo kot sad skupnega sodelovanja in organiziranja. V tem letu želimo napredovati vsaj za kakšen korak v smeri večje organizirane povezanosti med mladimi, skupinami in okolji, ki se prepoznajo v don Bosku in salezijanski duhovnosti. Na razne načine bomo spodbujali, da se na lokalni ravni oblikujejo močna animatorska jedra mladih, ki bodo z jasno pripadnostjo svojim skupinam znali sodelovati tudi na širši lokalni in nacionalni ravni. ■

konkretna izkušnja

Klemen, z izkušnjo SMG si se поблиže srečal na Confrontu 2004.

Jo lahko na kratko opišeš?

Težko, ker je bil Confronto tako bogato doživetje, da se ga ne da opisati z besedami. Lahko pa poskusim. ☺ Na Colle Don Bosco smo se srečali mladi iz vse Evrope in še od kod, ki aktivno sodelujemo v salezijanskih programih. Od 10. do 16. avgusta 2004 smo spoznavali drug drugega in sami sebe: zakaj sploh delamo z mladimi, kaj sploh delamo, kako to početi bolje, kako biti »luč sveta in sol zemlje« ... Lepo je bilo videti, da si veliko mladih, od Španije do Egipta, prizadeva za isto stvar: ponuditi drugim mladim nekaj dobrega. Navdušila me je ta »pisanost« SMG-ja.

Kaj se ti zdi pogoj, da lahko pripadaš SMG?

Biti moraš mlad. ☺ Pa vesel! Mislim, da lahko med dejavnostmi, ki jih ponujajo salezijanci, vsak najde nekaj zase in se aktivno vključi, naj si bo kot animator ali pa »animirani«.

Kako to izkušnjo SMG, ki jo vodi geslo »mladi za mlade«, živiš v vsakdanjem življenju?

Precej svojega časa preživim na Rakovniku tako v čevljih voditelja kot tudi udeleženca raznih dejavnosti. Vedno, ne samo na Rakovniku, pa poskušam biti drugim zgled veselega kristjana. Predvsem zgled: kaj pomaga, če otrokom razlagam o škodljivosti drog, zvečer pa »poham«, ali pa če trdim, da se lahko zabavaš tudi brez alkohola, potem pa se ga za novo leto napijem. Danes ni težko biti vesel, ampak vesel kristjan – to se mnogim zdi nezdržljivo. SMG dokazuje nasprotno. Sploh pa, tisti, ki tako mislijo, ali ne vejo, kaj je kristjan, ali ne vejo, kaj je pravo veselje.

Kaj delaš za mlade? Kje črpaš moč za to delo? Kaj te navdušuje?

Na Rakovniku vodim dramsko skupino in pomagam pri vodenju ministrantov, poleti seveda sodelujem na oratoriju. Delo z otroki in mladimi me veseli, seveda pa se kdaj zgodi, da se mi kaj ne ljubi ali pa se ujamem v rutino, ampak take krize niso dolgotrajne. Navdušuje me don Bosko in salezijanci, v prav posebno spodbudo pa mi je Metod Ogorevc, ki me je vedno vabil k raznim dejavnostim in me spodbujal.

Kaj misliš o SMG v Sloveniji?

V slovenski »odpravi« na Confronto smo ugotovili, da je SMG v Sloveniji še kako živo, da se v vsaki salezijanski župniji dogaja veliko stvari, ampak zanje sploh nismo vedeli. Tudi mi se med sabo nismo vsi poznali, čeprav smo vsi del SMG. Mogoče bi lahko sledili zgledu Avstrije, kjer imajo svoj Confronto 4-krat na leto. Saj imamo srečanje animatorjev oratorijev, pa lani smo se srečali, ko je bil na Rakovniku g. Pascual Chávez, ampak ta srečanja se mi zdijo preveč bežna. Ne bi se branil kakšnega dvodnevnega. Confronto v Celovcu je bil dvodneven in mi je bil zelo všeč. Skrajni čas, da grem na uskovniške tedne! Posebej moram pohvaliti sooblikovanje portala www.oratorij.net. **KLEMEN BAN**

VZGOJA ZA PRAZNOVANJE

BESEDILO: MARIJA STAVANJA
in KLEMEN BALAŽIČ

Družina nas na poseben način združuje in to je njena temeljna vrednota. Prazniki naj bi njene člane dodatno utrdili v povezanosti in prijateljstvu. Za otroke in mladostnike je pomembno, kako se v družini praznuje, saj je to edini kraj, kjer se bodo naučili pomena praznovanja in doživeli moč iskrene medsebojne povezanosti. Pri najpomembnejših praznovanjih (npr. božič, velika noč, rojstni dnevi ...) smo doma vsi zbrani. Nihče ne sme manjkati, saj je vsak pomemben del skupnosti. Nekaterim mladostnikom se zdijo praznovanja dolgočasna in brez pomena, vendar naj kljub temu ostanejo med praznovanji doma. Čutiti morajo, da so soodgovorni za družinsko praznovanje, saj so pomemben del družine.

VSAKDO DAJE SVOJ DELEŽ K PRAZNIKU

Starši naj se z otroki in mladostniki dogovorijo, kaj bi bili pripravljene storiti, prispevati, da bi bilo praznovanje lepše. Mnogokrat otroci ne bodo pretirano ponujali svojih uslug, vendar naj jih starši spodbudijo in jih spomnijo na njihovo pomoč in prispevek v prejšnjih praznovanjih. Otroci, predvsem mladostniki, pa se počutijo pri praznovanjih odveč, če jih starši ne vključijo v priprave in vse pripravijo le po svoji zamisli. Praznovanje je povezano s pripravami in nujno je potrebna pomoč, sodelovanje in pripravljenost vseh, ki se bodo zbrali. Navadno je povezano s pogostitvami in preveč obloženimi mizami.

NAJ NE MANJKA LEPIH MISLI

Najlepše je, ko gostitelj začuti sproščeno ozračje in veselje ob druženju in pogovorih ter srečo, da so zbrani skupaj. Trudimo se, da bomo mladim dober zgled tako pri govorjenju kot pri pitju. Če se le da, pripravimo kratek kulturno-zabavni ali družabni program, ki polepša druženje, še bolj poveže ljudi med seboj, ustvarja nova znanstva in dvigne nivo praznovanja. Tudi naj ne manjka lepih misli, modrosti, slovenskih pesmi ter dobrih želja namenjenih tistim, ki praznujejo.

DAJEMO, KAR NOSIMO V SEBI

Brez dobre in skupne priprave praznovanje ne bo uspelo in bomo po praznovanju čutili praznino in razočaranje. Prazniki ne bodo dosegli svojega namena. Dajemo lahko to kar nosimo v sebi, kar smo prejeli in doživljali v krogu domačih. Praznične navade in priprave praznovanj niso povsod enake. Lepo je, da jih mlada zakonca ohranjata v skupnem življenju, saj so velika dra-

Družina, ki ne praznuje, postaja čedalje slabše skupno bivališče vse bolj nezadovoljnih posameznikov.

gocenost zanju in pomembna vez med njunima družinama, med kraji iz katerih prihajata. Žal so nekatera praznovanja sama sebi namen, ker so jih osiromašili za temeljno vrednoto. To pa je predvsem veselje ob druženju, srečevanju, gojitvi pristnih odnosov ob proslavljanju dogodkov, ki so nadvse pomembni v življenju posameznika in skupnosti.

Za nami je veseli december – mesec, poln prazničnih dni. Ljudje praznujemo že zelo dolgo, saj so prazniki postali del nas, del naše kulture. Edino človek je bitje, ki ločuje praznik od vsakdanjika. Prazniki imajo za človeka globok pomen. Odstirajo nam globlji smisel vsakdanjega življenja, nam omogočajo, da jih svobodno oblikujemo in nas vsestransko bogatijo. Prazniki nam omogočajo, da se pristno povežemo s soljudmi, s katerimi nosimo teže vsakdanjika. Življenje nam naredijo bolj vredno in dragoceno, zato ni vseeno, kako jih preživimo, kako oblikujemo in s čim napolnimo.

VESELITI SE USPEHOV

Koliko je priložnosti v življenju družine pa tudi v cerkvenem letu za praznovanje! Pa naj bodo to krsti, birne ali poroke, obletnice ali preselitve, mature ali diplome, vedno so priložnosti za bogatitev in poglobljanje ljubečih vezi med nami, tisti-

mi, ki se veselijo uspehov drugih in znajo rasti ob življenjsko pomembnih dosežkih najbližjih. Leto se je šele pričelo. Vsakemu od nas bo prineslo priložnosti za praznovanje. Ne spreglejmo jih! Načrtujmo večja praznovanja že zdaj in naj nam priprave nanje ne jemljejo le

energije in denarja, temveč bogato osmišljajo življenje.

Prazniki odpirajo človeku srce in osmišljajo poslanstvo vsakemu od nas. Ne dovolimo, da bi bili prazniki za nas in naše otroke čas, da se le naspimo in zabavamo, ker bi bilo to veliko premalo. ■

iz dnevnika mladostnika

Oh ta december, ta predpraznični čas, ko vsi kar prekipevajo od veselja in hitijo s pripravami praznovanj. Mene je ta čas spet vznemiril, odprl stare rane in hrepenenja. Saj vem, da je ta čas tudi za koga drugega čas globoke osebne stiske, ko namesto prave sreče doživljajo praznino, osamljenost ... Kako to, da je prav meni sreča obrnila hrbet, še preden sem se lahko zavedala svojega življenja? Bolj ko odrasčam in postajam samostojna, bolj me muči vprašanje o tem, zakaj nimam te sreče, da bi živila v popolni družini. Skupaj z očkom in mamico in še kakšnim bratom. Med letom enostavno utišam ta glas v sebi in ne dovolim, da bi mi jemal energijo. Zdaj, pred prazniki, pa tega ne zmorem. Vse priprave se mi zdijo nesmiselne. Doma bom sama z mamo.

Očeta in mamo sem že neštetokrat

vpraševala, zakaj se nimata rada, pa pričljivega odgovora ne najdeta. Da me imata rada, pravita, in da mi prav nič ne manjka. Pa to ni res! Prav v prazničnih dneh potrebujem dom, družinsko ozračje, ljubeč odnos staršev, srečo in sproščenost, veliko varnosti in notranjega miru.

Da mi je bilo lažje v teh prazničnih dneh, sem zbežala med spomine. Tam se moja duša spočije in umiri. Najsrečnejše dni svojega otroštva sem preživljala pri babici, na deželi. Prav v božičnem času sta imela oče in mami odločilno krizo, ki je jaz v varnem zavetju dobre babice nisem slutila. Bili so skrivnostni zimski večeri, ko me je pestovala ob topli kmečki peči in pripovedovala zgodbe iz svojega trdega življenja. Njene pripovedi so bile slikovite in v vsako od njih sem se popolnoma živela. Babi je znala odgovarjati

na vsa moja vprašanja. Veliko je vedela o življenju in se znala iskreno razveseliti ob majhnih rečeh. Že takrat sem spoznala, da je sreča doma pri preprostih in skromnih ljudeh. Ti imajo veliko srce in veliko časa za druge. Babi, tudi v letošnjem božičnem večeru si bila z menoj.

Dete v jaslicah mi je prineslo tvoje pozdrave in tvoj objem. Ne vem, kaj bi mi pomenili prazniki in jaslice, če ne bi imela tebe. Tako pa se je ob letošnji polnočnici tudi zame spet rodilo upanje, ki se hrani iz davno prejete ljubezni v tvojem naročju. Veliko voščil sem prejela in veliko prijateljev me je vprašalo, kako sem preživela praznike. In videli so, da mi je lepo, saj v srcu nosim svojo bogato božično zgodbo iz otroštva. Sedaj razumem sporočilo: Celo življenje si boš grel roke ob ognju svoje mladosti.

AMULETI: MOČ ALI NAIVNOST?

BESEDILO: dr. PETER ŠTUMPF

Ko se z avtomobilom peljem po cesti, srečam nemalo voznikov, ki imajo za ogledalom obešen rožni venec. Vprašujem se: »Ali je to znamenje vernosti ali pa je amulet?« Tudi znamenje križa na verižici še ne pomeni pripadnosti Kristusu, ampak je lahko le modni dodatek.

NA TRGU ponudbe lahko zasledimo različne simbole, obeske in predmete, ki jim mnogi pripisujejo moč zaščite pred zlom, nezaželenimi dogodki, škodljivimi sevanji ali pa bi naj povzročali srečne dogodke in izpolnjevanje želja tistega, ki jih uporablja. Menda že vsak četrti prebivalec Evrope verjame v njihovo moč.

AMULETI: NIČ NOVEGA

Korenine vere v moč amuletov segajo vse tja do mlajšega paleolitika. Ljudje so že takrat čutili potrebo, da se okra-

sijo in da se zaščitijo pred škodljivimi silami v naravi, ki si jih niso znali razlagati. Znanost je danes že marsikaj razložila, predvsem dogajanja v naravi. Duhovni svet pa človeku ostaja še vedno zastrt.

NE MOREŠ SLUŽITI DVEMA GOSPODARJEMA

Na področju duhovnosti se srečujemo z Bogom, ki nas blagoslavlja, in angeli, ki so naši spremljevalci, ali pa s satanom in njegovimi duhovi, ki nas zaradi nevoščljivosti preklinjajo že sedaj, še bolj pa v naši srečni večnosti, ki so jo oni zaradi ošabnosti izgubili in so pogubljeni. V moči svobode in razuma se ljudje zapisujemo Bogu ali hudiču. To zahteva od nas odločitve in seveda tudi dejanja. Kristus nas opozarja, da ne moremo hkrati služiti dvema gospodarjema, Bogu in hudiču. In prav v tem vidim problem naivnih ljudi. Okrog vratu si obesijo blagoslovljeno znamenje križa, ki ga pojmujejo kot magični simbol,

ki naj bi jih zato obvaroval pred nesrečami in drugimi vplivi zla, ne živijo pa iz vere v Jezusa Kristusa ali celo ne verujejo vanj.

MALIKOVANJE

Ljudje so vedno verjeli v magično moč svetih predmetov. Zato celo satanisti z obrnjenimi križi na prsih kra-dejo posvečene hostije, da si pridobijo dodatno moč pri svojih obredih v želji škodovati drugim. Toda tu gre že za bogoskrunsko malikovanje, ki izraža ne samo nevero v Boga, ampak celo prezir in sovraštvo do njega.

SVETE PODOBE:

ZNAMENJA NAVZOČNOSTI BOGA

Večkrat je že kdo prišel k meni s prošnjo, da mu blagoslovim vodo, križ, rožni venec ali kako drugo sveto podobo. Vprašam ga: »Zakaj želite, da vam blagoslovim te svete podobe?« »Zato, ker imam hude sanje, ponoči v stanovanju ropota, prikazujejo se mi pokojni. Želim si zopet miru,« sledi odgovor. Opazim tudi čudenje, ko jih opozorim, da ti predmeti nimajo magične moči, ampak so simboli navzočnosti Boga, Matere Božje, angelov in svetnikov med nami ter seveda tudi njihove priprošnje in delovanja v našem življenju. Ti ljudje povsem enostavno enačijo svete podobe s simboli kot so detelja, dimnikar, pikapolonica, zvon, podkev ...

VRAŽEVERSTVO: POT OD BOGA

V mnogih primerih, o tem bom še pisal, so ljudje na spiritističnih seansah klicali duhove, obiskali vedeževalce, bioenergetike in se zato težko spreobrnejo. Nimajo več moči, da bi molili, sprejemali zakramente. Verjamejo samo še horoskopom in raznim šarlatanom, kateri si od njihove naivnosti ometajo posel in dober zaslužek. Zaradi naivnosti zapadejo v vraževerstvo in se oddaljijo od Boga, ker vanj več ne verujejo. V tem primeru je zelo težka pot do spreobrnjenja. Zato pa toliko bolj potrebujejo molitvene podpore vernih občestev in njihovih najbližjih, da bi si končno nazaj pridobili vero, ljubezen in zaupanje do Boga.

VERSKI SIMBOLI TOREJ NISO AMULETI, ki bi imeli magično moč, ampak pomenijo osebno vero v Boga. Nekdo, ki ima križ v stanovanju, mora biti tudi pričevalec krščanskega življenja in tudi drugim k temu pomagati. ■

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 25. oktobra do 25. decembra 2004 darovali:

Adamič M., Andrejašič L., Anželj M., Babnik B.A., Babnikovi, Bartol P., Berkopčevi, Bezek I., Blatnik M., Bregar V., Brišar T., Čelik A., Čemažar N., Černe S., Demšar F., Dobravc P., Dolenc F., Dolinšek A., Drnovšek Z., Ferkolj L., Furlan A., Gabrovšek M., Galin M., Garbus M., Glavič P., Gregorčič M., Gregorič M., Grmšek A., Gyergyek M., Horvat A., Hrovat I., Ivanič M., Jager E., Jakša A., Jamnik M., Janc I., Japelj B., Jernejčič J., Jeromen A.M., Kapler A., Kavčič M., Kavčič N., Klim J., Klinc M., Klinton R., Knez J., Kolarič M., Kolenko, Komljanec L., Koporec A., Kordan A., Kosec M., Kosi J., Kosi M., Kosmač J., Košnik, Kotar M., Kotnik I., Kovač P., Kovačec I., Kozin, Krajec, Kraj A., Kranjčan H., Kušar M., Lakner B., Lavrin F., Lesar F., Levstek M., Logar J., Lukan M., Luštrek M.A., Macerl I., Malahovsky N., Marinič J., Marinko M., Maučec N., Meglen J., Menič M., Merlak I., Metelko A., Miklič, Milavec L., Mirt A.J., Mohar J., Mrkun J., Nagode – Gams, Nared M., Naveršnik L., Novak T., Nuncič V., Oblak B., Očepek T., Ocvirk I.V., Ocvirk M., Ogrin F.I., Ošaben L., Otrin I., Ovičaj A., Papež M., Pečkaj K.M., Pečnik A., Perčič F., Perme M., Pertoci M., Perušek M., Petelin, Peterlin S., Pleifer M., Pinter F., Pirš A., Podbregar T., Pograjc F., Polakovi, Potočnik F., Potočnik L., Praprotnik M., Prhavic J., Pšeničnik G., Pucko I., Pučnik J., Punčoh A., Razboršek D., Razpotnik M., Rebec, Recelj K., Rihar A., Robnik M., Roškar M., Rutar L., Sabljak F., Sajovic A., Savšek T., Selan L., Siegl F.V., Skok P., Skornšek I., Snoj A.S., Snoj F., Strašek P., Strožič A., Stržinar V., Šeme J., Šerjak S., Šimenc, Škerlavaj B., Škerlj A., Sket T., Škibin K., Skorja L., Škrabec J., Solar A., Štefanič D., Štiber A., Štuhec F., Štumberger E., Šturm L., Šuštarčič Z., Švigelj A., Švigelj F., Tacer S., Terčelj M., Trček F., Turmiški A., Turšič, Turšič I., Urbančič C., Urbanija S., Ušaj M., Vamberger M., Verbič D., Vinšek J.S., Vučko A., Vukan M., Zabel A., Zakrajšek E., Zalar M.Z., Zalesnik J., Zalesnik M., Zalesnik T., Zaletelj A., Zaman I., Zanjčkovič P., Zavišek, Zorčec A., Zorko T., Zabkar J., Žitnik K., Žnidaršič I., Župnijski uradi: Kočevje, Rakovnik, Sv. Vid nad Cerknico in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakazate na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

TRR 24200-9004141717, sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

KOT DA BI SANJALI

Prej kot v enem letu je velika stavba poleg rakovniške cerkve Marije Pomočnice obnovljena. Narejenega je bilo že veliko dela, spomladi bo dokončano tudi urejanje okolice (igrišča in dvorišče). Stavba pa je že oživila s programi župnijske pastorale, mladinskega centra in življenjem sobratov. Dolgovi in neplačani računi pa še bremenijo.

V teh dneh mineva leto dni (konec januarja), kar smo začeli z obnovitvenimi deli pri veliki stavbi ob cerkvi. In lahko vam sporočimo vesele novice. V sredo, **1. decembra**, smo imeli tehnični prevzem obnovljene stavbe. Nekaj malega pripomb glede na izvedena dela je bilo v tem času že upoštevanih in v kratkem pričakujemo uporabno dovoljenje.

V ponedeljek, 13. decembra, smo že začeli z rednim veroukom v novih župnijskih prostorih, po novem letu pa tudi z drugimi dejavnostmi in salezijskim mladinskim centrom. Tudi mnogi sobratje so se preselili v nove prostore. **15. decembra** je predstojnik slovenskih salezijancev Lojze Dobravec blagoslovil novo kapelo v obnovljeni A-stavbi. Pri večernicah, določenih za ta dan, smo molili zelo sporočilen 125. psalm: »Ko nas je Gospod vodil domov iz suženjstva, smo mislili, da sanjamo!« S temi psalmistovimi besedami je s čutenjem iz suženjstva vračajočih se Izraelcev g. Dobravec skušal opisati občutje salezijancev, ki se po mnogih desetletjih vračamo v po vojni krivično zaplenjeno stavbo. Psalm se nadaljuje: »Kar samo se nam je smejalo, radostno smo vriskali. Tedaj so govorili drugi narodi: *Velike reči je Gos-*

pod storil zanje! Res, velike reči je Gospod za nas storil, zato smo vsi veseli.« Sam pa sem sobratom spregovoril o Križanem v kapeli. On nas na poseben način povezuje s trpečimi in mučeniškimi sobrati medvojnega in povojnega obdobja. Krona okrog Kristusove glave je namreč iz bodeče žice, ki je med vojno obkrožala Ljubljano in je kot meja potekala tudi prek Rakovnika.

Seveda bo v prihodnjih tednih potrebno urediti še tisoč drobnarij, a resnično smo lahko Bogu hvaležni za blagoslov in uspešna obnovitvena dela, pa tudi vam, spoštovani dobrotniki. Že več mesecev iz dneva v dan doživljamo vašo dobrohotno naklonjenost in konkretne oblike pomoči.

Spoštovani! Iskrena hvala za vse. Naj bo molitev res tista najmočnejša vez, ki nas druži: redno vas priporočamo Bogu in nebeški Materi, vsako soboto ob 7.00 pa (že od l. 1902) darujemo tu na Rakovniku v svetišču Marije Pomočnice sv. mašo za vse člane duhovnega združenja *mašne zveze* (o tem vam lahko pošljemo tudi informativni listič z vpisnico – naslov pod »Sklad Rakovnik«) in druge dobrotnike Rakovnika. Bog vas blagoslovi!

JANEZ POTOČNIK
ravnatelj Salezijskega zavoda Rakovnik

OAZA VESELJA IN UPANJA POD VULKANI

BESEDILO: DANILO LISJAK, misijonar

Dragi prijatelji, bralci Salezijanskega vestnika! Prav vse vas lepo pozdravljam in prinašam misijonske pozdrave iz Konga sredi Afrike. Sredi oktobra sem po dobrih treh letih prišel na oddih. To triletno obdobje nas je zaznamovalo z velikimi naravnimi nesrečami, vojaškimi spopadi in napetostmi, pa tudi z mnogo veselja ob spoznanju, da Božje oko bdi in varuje predvsem otroke, ki so bili zavrženi ali porinjeni na ulico.

R

ad bi se vam zahvalil za vse oblike pomoči, ki jo namenjate Don Boskovemu središču mladih v Gomi na vzhodu Konga; rad bi se nekoliko odpočil in načrtoval nove oblike dela in pomoči za naših 1800 mladih, ki jih vsestransko oskrbujemo v času njihovega doraščanja. Delo skupaj z dvema domačima sobratoma iz Konga in ravnateljem iz Venezuele sooblikujeva s sobratom Vilkom Poljanskim, mizarskim mojstrom, ter dvema novima prostovoljčema iz Slovenije, Urošem in Jankom, in drugimi laiki domačini ter pripravniki in pripravnicami na redovni poklic (10).

PRIPRAVA ZABOJNIKOV

Odsotnost iz Centra me torej zavezuje novim načrtom za prihodnost in pripravi materialnih pogojev za njihovo uresničenje. Tako se mi je spremenila zgolj oblika dela v domovini, saj so trije zabojniki v Ajdovščini nared, da jih napolnimo z darovi in nujnimi nakupi.

DOGODKI ZADNJIH TREH LET

Naj v nekaj stavkih povzamem dogodke, ki so nas v zadnjih treh letih posebej pretresli. 17. januarja 2002 smo s tristo otroki bežali pred bruhačim vulkanom v sosednjo Rwando in se po 20 dneh vsi srečno vrnili potem, ko je naš Center ostal nedotaknjen, čeprav brez vode, elektrike in ceste. Lava je divjala proti jezeru in rušila njegov najlepši in najbolj obljuden del.

Bilo je skoraj 300 tisoč ljudi na begu in okrog 200 mrtvih. Okrog Centra se je zgrnilo taborišče z več kot 20 tisoč ljudmi, katerim smo dali na razpolago naše zaloge vode, gostili smo dve osnovni šoli (43 jih je zasula žareča lava) in s pomočjo skupine zdravstvenih delavcev in treh zdravnikov tri mesece skrbeli za minimalno zdravstveno oskrbo brezdomcev, ki jim je lava vse uničila.

DOKUMENTARNI FILM

Dokumentarni film TV Slovenija je po naporih duhovnika Staneta Ke-

rina, novinarja Jožeta Možine in snemalca Jožeta Jagriča dosegel širši krog Slovencev in odprl srca za potrebne akcije hitre pomoči in obnove. Čez dvajset zabojnikov pomoči z vsega sveta v pičlem letu, od katerih so bili trije iz Slovenije! Ljubljanska in kopraska Karitas sta združili svoje napore. Gradili smo preproste hiše za najbolj prizadete družine, kupovali zazidalne parcele, obnavljali šole, gradili vodovod, ceste in ambulante. Svet je naenkrat spoznal tudi naš Center in vse probleme nemirne province na severu jezera Kivu. Slovenske šole in otroci so se odzvali klicu svojih vrstnikov iz Afrike. Nabrale so velike količine šolskih potrebščin. Župnijske Karitas so pridno zbirale obleke in sredstva za prevoz zabojnika. Slovensko Ministrstvo za zunanje zadeve pa nas je pustilo na cedilu, saj obljube za hitro pomoč iz rezerv za krizna žarišča Afrike nikdar ni izpolnilo. Zabojnik je bil že naložen v Ajdovščini in skupaj s tremi drugimi hitro pospremljen na ladjo v italijansko Genovo. Ministrstvo pa je po dveh letih našlo izgovor, da pač nismo predložili ponudbe treh prevoznikov. Ubogi naši ljudje, če bi čakali na njihove »hitre fonde«! Kot prvi zabojnik pomoči je bil odprt ravno tisti iz Slovenije. Tega sem se posebej razveselil. Programi obnove so v teku in ljudje se počasi selijo sku-

paj s svojimi barakami, ki jih ob sobotah in nedeljah dobesedno na rokah prenašajo na svoje parcele na novo ograjene s kamnitimi zidovi nove lave.

VOJNA MED DVEMA PLEMENOMA
SOS-klicu v sili sirotišnice s 54 dojenčki iz mesta Bunie 500 km severno od nas, kjer je divjala vojna med dvema plemenoma, smo velikodušno odgovorili aprila 2002. V enem tednu so bile pri Vilku v mizarski šoli narejene zibke. Naše starejše deklice, tudi same sirote, pa so vzele v oskrbo otroke med tem, ko so odšle travmatizirane redovnice na 14-dnevno zdravljenje. Vojna nam je potem navrgla še drugih 30 otrok sirot in tako imamo stalno v internatu do 400 sirot od 2 mesecev do 20. leta, obeh spolov. Velika družina, kateri smo oče in mati hkrati.

PODHRANJENI OTROCI

Čez 300 podhranjenih otrok iz obubožanih in številnih družin nas je izzvalo k povsem novemu dodatnemu

načinu služenja najrevnejšim. Slovenska Karitas se je spet izkazala in nam po odzivni akciji posredovala čez 8 ton mleka v prahu in druge hrane. Pomagali smo tudi drugim podobnim centrom v notranjosti dežele. Na stotine otrok je bilo rešenih gotove smrti ali trajne deformacije.

GRADIMO ZA UBOGE

Gradnja lesenih hiš v vrednosti do 1700 \$ v prid materam samohranilkam in starih odrinjenih ljudi se nadaljuje. Slovenija je pomagala pri izgradnji osmih hiš. Lastniki takšne hiše so otroci in njihova mati. Center je pridobil 16 novih učilnic, nove skupne sanitarije, 3 nove internate, novo ambulanto z 12 posteljami, novo kuhinjo, jedilnico, mlin, skladišča in večnamenski prostor. Nad 5 tisoč m² novih streh. Postavljeni so tudi že temelji za slovenski Dom sirot, čigar gradnja bo predvidoma dokončana septembra prihodnjega leta. Nekaj gradbenega materiala je že kupljenega v ta namen in je že

pripravljen za zabojnik. Kupili smo tudi posestvo s približno 20 hektarji nasajenih bananovcev, ki delno odpomorejo velikim stroškom za hrano. Hkrati je to nov izziv za ustanovitev poklicne kmetijske šole za najmanj 100 učencev. Omenjeno posestvo je 40 km izven dosega vulkanske grožnje. Vse stavbe so bile v vojni porušene in bi jih bilo potrebno obnoviti. V slučaju ponovne erupcije bi z otroki bežali na to rezervno lokacijo. Predvsem pa bi nove površine glede prehrane pripomogle k določeni avtonomiji centra.

PROGRAM OPISMENJEVANJA

Program opismenjevanja in zbiranja poulične mladine (okrog 350 eviden-tiranih) v »pouličnih univerzah«, najetih šupah na tržnicah, je v teku in že kaže dobre rezultate. To je naporena predpriprava za normalno šolanje rizičnih skupin mladih v delinkvenci, kraji ali drogi. V pripravi je poseben šolski učbenik v swahili jeziku. Gradnja nove osnovne šole je zahteva barakarskega naselja, ki je >

zraslo na lavi. 86% nepismenost nas kar boli. Država že 15 let ne plača niti enega učitelja. Vse je na ramednih staršev s številnimi otroki. Dnevni zaslužek pa je v najboljšem primeru, preračunano, 550 SIT. Gradnja nove zidarske šole z učilnicami in hangarjem za praktično delo je že večletna potreba. Potreba po majhnem sakralnem objektu – cerkev za vsakdanjo liturgijo in molitev je velika želja otrok samih, saj je to njihovo mestece in dom.

ZOPET NEVARNOST VOJNE

V teh dneh beremo in slišimo o veliki vojni nevarnosti, ki grozi provinci. Tega se bolj bojim kot grozečega ponoči žarečega vulkana 6 km za centrom. Takšnega rožljanja smo že navajeni. Prefinjena oblika kraje s pomočjo oboroženih vojakov. Prefinjena igra multinacionalk in njihovih sodelavcev, bogatih domačinov. Računamo, da prihodnjega junija le pride do prvih demokratičnih volitev. Škofovska konferenca kongolske Cerkve si za to zelo prizadeva. Nekaj tisoč vojakov modrih čelad naj bi bila garancija prehoda v demokracijo. Ljudje so vse bolj skeptični in vdani v usodo, saj se domala od davnih kolonialnih časov še niso do sitega najedli ali v miru naspali.

ŽIVIMO ZGOLJ OD POMOČI

V teh okoliščinah misijonarji krpamo zgolj socialne probleme. Vsi projekti obnove in vzgoje so zaustavljeni, čakajo mirnejših časov. Vedno bolj revno

okolje pa zija in kliče po nujnih rešitvah. V našem centru tako živimo zgolj od pomoči, ki nam jo namenijo prijatelji širom po svetu. Odsotnost države in skorumpiranost domala vseh vodstvenih ravni nam delo še bolj otežuje. Mnogi ste se odzvali z enkratno in tudi redno pomočjo, ki jo namenjate za šolanje in preživetje tisočem otrok, ki trkajo na don Boskova vrata v Gomi. Mnogi vprašujete za posvojitev na daleč. Otrok nas stane okrog 150 SIT na dan. Omenjeno vsoto oddajate na Misijonskem središču Slovenije v Ljubljani ali v Misijonski sklad pri don Boskovih salezijancih v Ljubljani. Družinski način vzgoje nas odvrča od poimenskih oblik posvojitve na daljavo, ker bi bilo to v našem paravojnem okolju nevarno. V skupno blagajno naše velike družine potrebnih otrok pa lahko nakažete mesečno svoj prispevek tudi tisti, ki ne zmorete celotnega mesečnega prispevka.

Naši otroci, ki so v stiku s slovenskimi misijonarji, so tako postali naša skupna skrb in odgovornost. Blagor ti, Slovenija, ki še premoreš svetniške uboge vdove in njihove novčiče, ki so namenjeni najrevnejšim doma in po svetu! Koliko tega sem videl v teh dveh mesecih! Le darovi, ki jih namenite z »duhovnim« spremljstvom, bodo obrodili stoterensad. Naši otroci vam vsak dan v molitvi podarjajo takšen duhovni šopek zahvale in hvaležnosti.

Voščim Vam veselje božične noči, Božje bližine in žegna ter zdravo

in veselo novo leto, v katero smo vstopili. Letos sem tudi sam po dolgih letih doživel slovenski božič in pogrešal naše otroke, ki me že nestrpno čakajo.

Z veliko hvaležnostjo v srcu Vas bom na prelomu januarja in februarja zapuščal za nekaj let. V letu 2006 se bom, morebiti skupaj z Vami, zahvaljeval za 25 let mašništva in 20 let misijonskega poklica v Afriki. Se priporočam v molitveni spomin in tudi obljubljam svojo molitev. Vsak dan ob 6 zvečer (po poletni uri) vas vabim k molitvi rožnega venca naše velike družine. Sadovi tega pa so namenjeni tudi Vam in računajte na to. ■

KEREČEV SKLAD

Od 25. oktobra do 25. decembra 2004 ste darovali:

Bartol A., Belak I., Blatnik M., Brezavšček R., Čemažar N., Devetak A., Ferkolj L., Gale M., Jesih T., Klemenčič F., Koseslj A., Kranjčan H., Krautberger A., Levstek M., Meglen J., Novak A., Novak T., Oman Š., Pajnič M., Pajsar N., Pečkaj K.M., Pfeifer M., Pokorn J., Povirk M., Praprotnik M., Rebecovi, Sabolič G., Strniša A., Štuhec F., Tudjina J., Vidmar J., Vinšek J.Š., Žagar F., Žuntar I.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

Živeti z dobro knjigo pomeni živeti z »najboljšo prijateljico« (Petrarka), sestopati v svet poezije, pomeni pogovarjati se z omikano in »čudovito damo« (Janez Pavel II.), brati, brati in brati, pomeni vedno znova se pobrati (ljudska modrost). Toda ni vse duhovno zdravo in užitno, kar dnevno pride na prodajne knjižne police. Kar je priporočeno na teh straneh, spodbuja rast osebne omike in kulture.

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Uspešen otrok

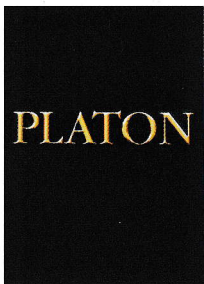
William in Martha Sears, DIDAKTA, Radovljica

je priločnik, ki ob poučnih zgodbah na mikaven, duhovit in prisrčen način odstira staršem, vzgojiteljem in učiteljem tiste bližnjice, ki otrokom pomagajo oblikovati zdrava razmerja do družine in okolice. Zakonca William in Martha (imata osem otrok) nagovarjata bralca iz izkušnji svoje tridesetletne prakse, zato nevsiljivo pripovedujeta, kako otroku nevsiljivo vcepiti občutek za sočutje, prijaznost, odgovornost, zaupanje in samozavest, smisel za humor in zdrava prijateljstva, za rast intelektualnih, športnih in umetniških darov.

Platon I. in II.

pripravil Gorazd Kocijančič, 3182 strani, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

Prvi grški mislec, ki je v celoti - z novimi prevodi, opombami in komentarji - na voljo slovenskemu bralcu. Platon, ki je zaznamoval evropski spomin, položil temelje bogatemu duhovnemu izročilu, zaradi planetarnega širjenja evropske civilizacije vedno bolj stopa tudi v svetovno zavest.

Koledniki prihajajo

Zmaga Kumer, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

vsebuje primere kolednic za božično-novoletni čas, ki žele razveseljevati preprosto in prisrčno; v temo vsakdanjih skrbi in stisk želijo - na podoben način kot drobna knjižica

Od klopotca do adventnega venca - pri našati svetlobo poguma in toplino srca.

Sto slovenskih pesnikov

Franco Zadavec, Igor Grdina, PREŠERNOVA DRUŽBA

v časovnem razponu Primož Trubar (1508) - Miklavž Komelj (1973). Poezijo razumemo kot »najbolj resnicoljubno povzeto človeško izkušnjo«; v njej odmeva zgodovina prihodnosti, zamirajoči koraki sedanjosti in čarobna fantastika preteklosti, ona je oster tožnik in nepodkupljiv sodnik. V stoletjih naše zgodovine je pesem bila skorajda »edini izraz slovenske identitete v slovenski kulturi«.

Enciklopedija glasbe

Paul du Noyer, poslovenilo osem prevajalcev, DIDAKTA, Radovljica

je pregleden vodnik po domala vseh glasbenih zvrsteh, od glasbe 20. stoletja do klasične. Ob notnih vzorcih, osnovnem poznavanju glasbil in barvnih fotografijah pritegnejo tudi mnogi citati znamenitih predstavnikov raznih slogov. Glasba je vse življenje naša velika prijateljica in tolažnica v dobrih in slabih časih; ni malo tistih, ki se je tako naposlušajo, da če bi jih prekucnili, bi se jim iz ušes prikotale note. Davno davni predniki so ustvarjali glasbo, še preden so znali govoriti.

Sto slovenskih športnikov

Rajko Šugman, Marko Rožman, PREŠERNOVA DRUŽBA

je knjiga, ki prikazuje le drobcen izsek v dejavnem športu Slovenk in Slovencev, le tisto »najzlahtnejšo drob-

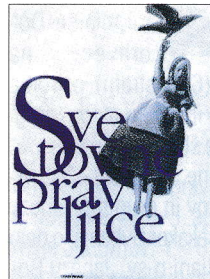
tinico, ki ji pravimo vrhunska športna us-tvarjalnost« (v letu 2003 je bilo v RS 6000 športnih društev in 65 republiških strokovnih športnih zvez, kar utemeljuje domnevo, da postajamo športni narod).

Svetovne pravljice

Jana Unuk, NOVA REVIJA

sklepajo projekt Pravljič, ki je bil zasnovan z zbirko Slovenske pravljice (2002, zbirka obsega 107 pravljic). Blizu 700 strani obsegajo svetovne, 520 pa slovenske pravljice. Dragocen zaklad (105 pravljic z vsega sveta) ali »čudežne zgodbe z vseh vetrov«, z vseh strani neba, z vseh celin, s široko pahljačo različnih motivov; ni namreč na svetu naroda, ki ne bi poznal svojega, v premnogih očarljivih podrobnostih neponovljivega pravljničnega sveta. Prva

znana ljudska pravljica o brodolomcu je bila zapisana v starem Egiptu med 2000 in 1700 pred Kr. Pravljičica v sebi nosi sporočilo, ki je povezano s človekovimi življenjskimi izkušnjami in domišljijско obdarjenostjo, je stvaritev ljudskega duha, ohranja se iz roda v rod.

Krogi navznoter / Krogi navzven

Kocbekov zbornik, NOVA REVIJA

32 avtorjev različnih generacij in duhovnih obzorij, vrhunskih intelektualnih veličin na Slovenskem pripoveduje o svojem srečevanju z Edvardom Koc-

bekom kot pesnikom, pisateljem, katoliškim razumnikom, pričevalcem svojega časa in politikom. Upoštevajoč svetle in senčne strani zbornik predstavlja celovito reflektivno predstavitev Kocbeka v slovenski javnosti.

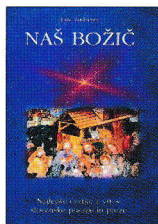

Naš božič

Jože Zadravec, DRUŽINA

je obsežna monografija, ki jo ob naslovu tematsko opredeljuje tudi podnaslov Najlepše cvetke z vrto slovenske poezije in proze. O božiču, prazniku, ki

je osvojil svet, in o vsem, kar ga v slovenskem prostoru od pokristjanjenja do naših dni žlahtno spremlja, so se izpisala najboljša peresa naših pesnikov in pisateljev. Odlomki izbranih proznih del ter pesmi oblikujejo mogočno fresko našega božičnega utripa nekoč in danes.

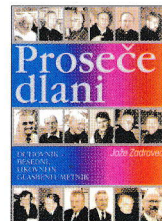
Proseče dlani

Jože Zadravec, DRUŽINA

obsega poezijo in odlomke iz proze, ki so jih izpisala umetniška peresa živečih slovenskih duhovnikov; na začetku je kot pesnik in pisatelj predstav-

ljen tudi papež Janez Pavel II. »Odkar vem za slovenske duhovnike, ki boječe, tiho, skoraj sramežljivo povedo o sebi, da so ljubitelji in tudi skromni ustvarjalci lepe umetnosti, sem duhovno bogatejši za mnoga spoznanja. Hvaležen sem jim za te utrije pot k Bogu - za vsako pesem in sliko, vsako zgodbo in skladbo, saj z njimi ustvarjajo zelene oaze duhovnosti in tem svetu graditeljske in porabniške gonje,

brezdušne tehnike, civilizacijskega in duhovnega obubožanja.«

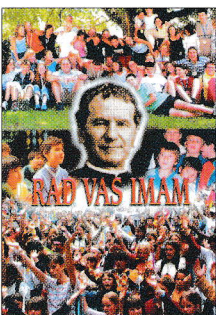

ZALOŽBA SALVE

Rad vas imam

Tone Ciglar, SALVE, Ljubljana Rakovnik

s podnaslovom Preventivni vzgojni sistem sv. Janeza Boska in spremno besedo predstojnika slovenskih salezijancev Lojzeta Dobravca. »Knjiga ni enovita celota, marveč izbor različnih besedil, prevodov, razprav in razmišljanj o liku duhovnika in vzgojitelja sv. Janeza Boska in o njegovem izvirnem odnosu in delu z mladimi,« piše Dobravec na

začetku zbornika (606 strani) oziroma »zloženko«, kot jo imenuje avtor (drugi del namreč vsebuje številne don Boskove spise ter pomembne spise papežev, vrhovnih predstojnikov in drugih o Janezu Bosku). Knjiga je vsekakor življenjsko delo Ciglarjevih razmišljanj o sv. Janezu Bosku (1815-1888) ter njegovih vzgojnih prijemih.

Šola za animatorje

Alberto Martelli, SALVE, Ljubljana Rakovnik

s podnaslovom Priročnik za celostno vzgojo animatorjev nadaljuje, pogloblja in posodablja dolgoletno tra-

dicijo mladih oblikovalcev poletnega oratorija v Cerkvi na Slovenskem. V zbrnem gradivu se zrcali preventivni sistem, poseben vzgojni slog, duhovnost in način življenja, kot ga je po Božjem navdihu in življenjski izkušnji uvedel sv. Janez Bosko; čeprav se je to dogajalo pred 150 leti, je njegov vzgojni slog še vedno življenjsko privlačen, uspešen pa po meri urejene duhovnosti vsakega animatorja.

Misli za vsak dan v letu 2005

ur. Branko Balazič, SALVE, Ljubljana Rakovnik

je vsako jutro, vse dneve in večere prisrčen in osrečujoč pozdrav. Duhovne misli razveseljujejo, prave besede ob pravem času odločujejo in osrečujejo. Dovolj zgovorne so uvodne besede v obsežen blok (navedek v svetopisemski odlomek berila in evangelija za vsak dan) bogo-služnega koledarja: »Dovolj je, da se za listaš kamor koli v ta blok listov, vsaka stran te bo nagovorila preprosto in pregledno, ljubeče prijazno in razveseljivo življenjsko: iz izbrano svetopisemsko vrstico iz stare in nove zaveze. Še sanja se Ti ne, kako bodo Božje iskricke iz Knjige vseh knjig berljive za dušo in srce, razpoznavno zapisana prav na Tvojo dlan, prav za Tvoje jutro, Tvoj dan, Tvoj večer.«

PRIPRAVA ZA TISK
ZALOŽBA
VIDEO
TRGOVINA

trgovina
je odprta

vsak delovni dan
8.00-18.00

ob sobotah
8.00 - 13.00

ter ob romarskih shodih
sv. Janeza Boska
in Marije Pomočnice

Rakovniška 6 | Ljubljana
01 427 73 10
info@salve.si
www.salve.si

NOVO IZ NAŠE PONUDBE

Bertoncelj Francka, Jesenice
 Brunec Katarina, Melinci
 Črnilogar Angela, Sebelje
 Drobež Ivanka, Čemšenik
 Golob Melhior, Ljubljana – *duhovnik*
 Gračnar Ana, Razbor
 Gregor Janez, Tišina – *duhovnik*
 Gregorčič Olga, Libušnje
 Horvat Veronika, Črensovci
 Hvala Angela, Slap ob Idriji – *poverjenica SV*
 Jagodič Edvard, Podplat
 Jakše Jožef, Dunaj – salezijanski duhovnik
 Kastelic Regina, Krka
 Kastelic Stanislava, Ljubljana
 Kolenko Kristina, Črensovci
 Kosi Mirko, Maribor
 Kotar Ana, Šentvid pri Stični
 Kovačič Marija, Lučine
 Krevelj Karolina, Sevnica
 Kristanc s. Ljudmila, Ljubljana – *redovnica*
 Laharnar Angela
 Mahajnc Alojzija, Podplat
 Marton Frančiška, Dolnja Bistrica
 Osojnik Frančiška, Celje
 Otoničar Iva, Begunje pri Cerknici
 Pakiž Frančiška, Ilirska Bistrica
 Slaček Alojzija, Maribor
 Tikvič Marta, Ptuj – *mati osmih otrok*
 Usenik Milena, Ljubljana
 Ušaj Ana Marija, Šempeter pri Gorici
 Zalar Marjeta, Begunje pri Cerknici
 Zulehner Terezija, Št. Primož na Koroškem
 Žajber Julijana, Sv. Lovrenc

Karlina Krevelj

Otroštvo (r. 1917) in mladost je preživljala v Vranju pri Sevnici. V mladosti je začutila Božji klic, ki ga je nekaj časa razpoznavala v Benetkah, potem pa se je odločila za gostinski poklic. Po upokojitvi je l. 1980 sačela gospodinjiti v župnišču, kjer se je z ljubeznijo razdajala polnih 17 let. V življenju jo je krasila delavnost, požrtvovalnost, skrb za župnišče in duhovnike, ki so delovali v Sevnici. Pri tem ji je dajala moč globoka vera, molitev, prejemanje zakramentov in redno sodelovanje pri bogoslužju. Tudi ko je že opešala, je še redno prihajala v cerkev k Bogu po pomoč in tolažbo. T. H.

Julij Tramte, oče sestre HMP

Za večnost dozorel Julij Tramte iz Dolenjih Dol (župnija Škocjan na Dolenjskem). Rodil se je l. 1930. Odraščal je v družbi svojega bratranca in med udarci kovaških kladiv v kovačnici svojega očeta ter drdranjem maminega šivalnega stroja. Njegov življenjski ideal je bila družina. Odprtih rok in z vso ljubeznijo sta z ženo Anico sprejemala svoje otroke: Jožeta, Marijo, Damjano in Darjo. S pridnim delom in trdno medsebojno povezanostjo sta poskrbela za vse. Življenje očeta Julija je teklo v skromnosti in preprostosti, močno je bil zasidran v Boga. Pozoren in ljubeč do vseh otrok se je še posebej veselil daru duhovnega poklica hčerke Damjane, ki je postala redovnica hčerka Marije Pomočnice. Zadnja leta življenja je preživel priklenjen na bolniško posteljo. Nikoli ni tarnal. Vsak prvi petek v mesecu je v sv. obhajilu dobil novo moč. Njegovo trpljenje in bolezen sta bila poseben blagoslov za vso družino, ki se je ob bolnem očetu učila pomoči, zastonjskosti in medsebojne povezanosti. Verjamemo, da nas še naprej ljubeče spremlja in prosi za nas. D.T.

DON BOSKO

O B V E S T I L A

DUHOVNE VAJE

BLED

4. – 6. februar: Zorimo za ljubezen, za študente
 11. – 13. marec: Priprava na veliko noč za dekleta 5. – 9. razreda
 Prijave: s. Marija Imperl

POSTNE DUHOVNE VAJE '05 – ZA MLADE

1. skupina: VERŽEJ, 18. – 20. februar
 2. skupina: MIREN. GRAD, 25. – 27. februar
 3. skupina: BLEDE, 4. – 6. marec
 4. skupina: POHORJE, 11. – 13. marec
 Prijave: Jože Vidic in Janez Krnc (Veržej)

VERŽEJ

21. – 23. februar, za ministrant/k/e
 Prijave: Janez Krnc

ŽELIMLJE

18. – 20. februar: za fante in dekleta 4. – 6. razreda
 25. – 27. februar: za fante in dekleta 7. – 9. razreda
 4. – 6. marec: za fante in dekleta 7. – 9. razreda
 11. – 13. marec: za ministrante / fante
 18. – 20. marec: Pomladne duhovne vaje za srednješolce
 Prijave: Peter Pučnik

DUHOVNE VAJE ZMP V VERŽEJU

11.–13. marec: ☎ Tone Ciglar

DRUGA OBVESTILA

DOBRODELNI KONCERT: UTRINEK POD MARELO

RAKOVNIK, 28. marec (velikonočni ponedeljek)
 ☎ Marko Košnik

GOSPODINJSKI TEČAJ

BLEDE, 23. – 26. februar
 ☎ s. Marija Imperl

PRAZNIK SV. JANEZA BOSKA na RAKOVNIKU

30. januar (nedelja): 15.00 – Romarski shod (vodi ravnatelj mag. J. Potočnik v zahvalo za opravljena obnovitvena dela na Rakovniku)
 6. februar (nedelja): 15.00 – Otroški pevski zbori
 ☎ Marko Košnik

POČITNICE ZA DRUŽINE V VERŽEJU

18.–27. februar: ☎ Janez Krnc

ORATORIJ Srečanje animatorjev v pripravi na oratorij 2005 RAKOVNIK, 2. april (sobota) VERŽEJ, 3. april (nedelja) usposabljanje za voditelje oratorijev: 4.– 6. 2., • elimlje srečanje duhovnikov, ki vodijo/spremljajo oratorije: 9. 3., Rakovnik ☎ Jure Babnik; www.oratorij.net

INFO

Jure BABNIK | 041 856.452 | jure.babnik@salve.si
 Tone CIGLAR | 01 42.73.028 | tone.ciglar@salve.si
 s. Marija IMPERL | 04 57.41.075
 Marko KOŠNIK | 051 337.556 | marko.kosnik@salve.si
 Janez KRNC | 041 357.640 | janez.krnc@salve.si
 Peter PUČNIK | 01 47.02.100 | 040 360.729
 peter.pucnik@guest.arnes.si
 Jože VIDIC | 01 70.96.880 | 041 728.392

	SEST. M. N.	OBRAT ZA KOVANJE, KOVAČNICA	GOROVJE V ITALIJI	VOJAŠKI ODDELEK	UROŠ SLAK	DEL RASTLINE	SALEZIJSKI VESTNIK	MNENJE, MISLIJENJE O ČEM	SORTA HRUSKE	ANGORSKA MAČKA	SLOVENSKI VESLAČ (ERIK)	MESTO NA OTOKU HONŠU	
	GLAVNATO ZELJE						OZARE						
	KRČ, SKRČITEV TELES V LOKU												
	ERA, EPOHA					VRSTA TKANINE							
	JANEZ URH					GR. JEZI. KOSLOV.							
	▷											TRUPLJO, MRLIČ	NAJTRŠE ŽELEZO Z LASTNOSTMI JEKLA
▷									NOETOVA BARKA				
									MAKED. KOLO				
					VEZNIK					BANJA			
	SL. OPERNA PEVKA			DEDEK, STARI OČE						PRIPIRAVA ZA OGLED TELES VOTULN			
				ANGL. PEVEC									
SALEZIJSKI VESTNIK	PREBIVALEC IGA	OTEKLINA (REDKO)	OPCU			GRŠKA VILA							
			OBLEKA, ODEVALO			IT. IGRAL. MIFRANDA							
RTA, KI VEZE ENAKE VREDNOSTI					THOMAS ALVA ...						ALENKA MRAK		
					NAUKO BISTVU						SANAČ		
ŽADU PODOBEN KAMEN					CELOTA				PRIMADONA				
					AM. IGR. NICHOLAS				TANČICA				
GRŠKA BOGINJA NESREČE			HIJACINTA					MESTOV GRČUJ					
			VELIKA ZVER					DALJAVA					
NOTNA PRJAVA SREDNJEV. CERKV. GLASBE					ADOLF (KRAJŠE)		IME PREBIVALCA PO KRAJU	POSLADEK PO OBEUDU					
							RUŠEVINA						
SLOVENSKI IGRALEČ PRIMOŽ					VAJA PRED NASTOPOM								
					IT. SKLAD.							INKOVSKI VLADAR	STAR. ČAS. TILJIV MOŽ
KEMISKI ELEMENT KLOR			CEPETANJE										
			STARI OČE										
						TULEC ZA PUŠČICE							
						EST. ŠAHIST							
SALEZIJSKI VESTNIK	MIRNO SOŽITJE					RADIOAK. IZOTOP TORIJA			SREDNJE VELIK PEB				
	MILAN NOVAK								ROK PETEK				
MISLIJENJE						SL. GLASBENIK				ZVRST JAMAJSKE GLASBE			
						2. SMOGLASNIK				6. ČRKA ABECEDNE			
UPANJE, UP					NEKADNJA SREDNJA SOLA								
									BANKOVEC ZA PET ENOT				

Ugankarski slovar: ISE, mesto na otoku Honšu; ADAMANT, najzlahnejše železo z lastnostmi jekla; SKA, vrst jamajške glasbe; IONI, radioaktivni izotop torija; OREADA, grška vila; ŽADEIT, žadu podoben kamen; EPINGLE, vrsta tkanine; OPISTOTONUS, skčitev telesa v loku.

Geslo križanke pošljite do 19. februarja na uredništvo SV. Izžrebali bomo 3 nagrajence.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo - bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;
2. nagrada: knjiga T. Ciglar, Rad vas imam (zalozba Salve);
3. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (zalozba Salve).

VABLJENI V VERŽEJ

Bivanje s polnim penzionom, kopanje v Termah Banovci, ki so oddaljene 1 km, prijetni izleti in obisk hišne kapele, v kateri lahko najdete svoj mir in osebni pogovor z duhovnikom, so možnosti za lepo preživete počitnice ali oddih v penzionu Mavrica v Salezijanskem zavodu v Veržeu. Zlasti upokojeneci boste s svojim bivanjem pri nas omogočali, da bomo še naprej mladim nudili dom, kjer se bodo počutili sprejete.

bl. ALEKSANDRINA M. DA COSTA

USODNI PADEC

AVTOR: UMBERTO M. PASQUALE, PREVOD: MARJAN LAMOVŠEK

Preprost začetek Aleksandrinine osebne pripovedi: "Ime mi je Aleksandrina Marija da Costa. Rodila sem se v župniji Balasar, v pokrajini Oporto (Portugalska), 30. marca 1904. Bila je velika sreda. Krščena sem bila 2. aprila, na veliko soboto".

S sedmimi leti je bila pri prvem svetem obhajilu. "Zdi se mi, da sem se tedaj neločljivo povezala z Jezusom. On je k sebi privezal moje srce. Ne znam opisati veselja, ki sem ga tedaj okusila."

Hiša družine Costa je na pobočju griča, ki se imenuje Kalvarija. V njej je samo eno nadstropje ter majhna klet, drvarnica in hlev. Okrog nje je majhen kos zemlje, na katerem je vinograd in majhen vrt. Vse to obdaja visok zid.

Izza oken treh sob, obrnjenih proti severu, je videti del pašnika na pobočju drugega griča, izza katerega je moč opaziti vrh zvonika župnijske cerkve.

Aleksandrinina sestra Diolinda je v tistem času delala kot šivilja, pri čemer ji je pomagala kakšna vajenka.

Štirinajstletna Aleksandrina je med okrevanjem od vročinske bolezni preživljala ure v njihovi družbi.

"Skupaj s svojo sestro in še z nekim dekletom, nekoliko starejšim od naju, smo šivale – pripoveduje –, ko smo videle tri osebe, ki so se približevale naši hiši. Diolinda mi je, kot po nekakšni slutnji, ukazala, naj zaklenem vrata sobe. Nekaj trenutkov za tem smo slišale njihove korake na stopnicah, nato pa nekaj udarcev po vratih.

- Kdo je? – je vprašala sestra. Eden od njih, ki je bil moj gospodar, ji je ukazal, naj odpre.

- Za vas ni prostora, zato ne bomo odprle – je odgovorila Diolinda.

Po trenutkih tišine smo slišale, kako se je eden od njih vzpenjal po lestvi, ki je iz kleti prek lopute vodila v izbo. Prestrašene smo na loputo brž potisnile šivalni stroj.

Mož je opazil, da je bila loputa zaprta, zato je z macolo razbil deske in se povzpел v sobo. Ko je Diolinda to videla, je odprla vrata in zbežala, čeprav sta jo nepridiprava grabila za obleko. Dekle, ki je sledila moji sestri, sta zlobneža zgrabila. Ko sem to videla, se mi je zdelo,

da je vse izgubljeno. Pogledala sem naokrog, obupana stekla do odprtega okna in se pognala v globino. Z višine štirih metrov sem trdo padla v vrt. Takoj sem hotela vstati, a nisem mogla; skozi hrbtnico me je zaskelala ostra bolečina. Vsa vznemirjena sem se le uspela dvigniti; iz vinograda sem izruvala kol in stekla k sestri ter ji pomagala iz prijemov starejših mož, medtem ko se je naša prijateljica v veži bojevala s tretjim. Na nič drugega nisem mislila kot le na to, da bi ju rešila.

- **Stran od tod! Bilo je kot blisk.** Mladenič v veži je prestrašen pustil dekle. Tedaj sem tudi opazila, da sem pri padcu izgubila svoj zlati prstan.

Hiša družine da Costa

- Divjaki ... izgubili ste mi prstan ...

Eden od njih si je s prsta snel prstan ...

- Na, vzemi tega, in ne kuhaj zamere ...

- Nočem ga, izgini proč! ... Proč!

Odšli so, me pa smo se vznemirjene in izmučene vrnile na delo. O tem dogodku s sestro nisva nikoli govorili, da bi preprečili še kaj hujšega, toda najini mami je o tem pripovedovala najina prijateljica.

Nekaj časa po tem dogodku so me zgrabile silne bolečine in prisiljena sem bila preživeti daljša obdobja v postelji, ki so se izmenjavala s kratkimi presledki izboljšanja stanja."

■ se nadaljuje

GIMNAZIJA ŽELIMLJE DOM JANEZA BOSKA

Foto: Peter Polc

Gimnazija Želimlje je prva zasebna šola v samostojni Sloveniji. Je majhna; dijaki, profesorji in ravnatelj se poznamo. Trudimo se, da bi odnosi ne temeljili zgolj na avtoriteti, ampak predvsem na odnosu med dvema človekoma. Morda tudi zato na naših hodnikih prevladujejo nasmejani obrazi.

Naša šola je zahtevna. In katera gimnazija ni? Na maturi je treba pokazati veliko znanja, da dosežeš visoko število točk, ki jih potrebuješ za vpis na zeleno fakulteto. Za dober rezultat pa je potrebno tudi trdo delati. Vsako leto se veselimo s tistimi, ki jim uspe doseči zastavljeni cilj.

DAN ODPRTIH VRAT **22. JANUAR** INFORMATIVNA DNEVA **11. in 12. FEBRUAR**

zelimlje@salve.si

<http://zelimlje.salve.si>

